HALKIN SESİ 105

19 NİSAN 1977
250 KURUŞ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Kırmızı

105 - 151

DEVRİMCİ GENÇLİK SAFLARINDA DÜŞMANLIK VE ZORBALIĞA SON!

Emperyalistlerin ve revizyonistlerin devrimci gençlik saflarında kışkırttıkları düşmanlık ve kavgalar, bugün kan dökülmesine yol açacak boyutlara ulaşmış bulunuyor. Devrimci kılığına girmiş bazı gözü dönmüşler, faşistlerin ve revizyonistlerin aleti oluyorlar. Bunlar, işi devrimci gençleri kurşunlamak, işkence yapmak ve hatta öldürmek noktasına kadar ilerletmişlerdir. Bazı tekke şeflerinin, daha iki gün önceki arkadaşlarına karşı düşmanlık körükleyen tutumları, küfür ve saldırıları tozu dumana katıyor. Bu toz duman içinde, kim gerçekten polisin ve revizyonistlerin adamıdır, kim bunlara alet olan bir sokak serserisidir tanınamıyor. Bazıları ise, "devrimcilik" yaptığını sanarak böyleleriyle aynı oyunu oynuyor. Anarşizm, bireyci terörizm ve tekkecilik, halka saldıran sokak kabadayılığına ve haydutluğa dönüşmektedir.

Devrimci gençlik sımsıkı birleşerek, halk içinde düşmanlık körükleyen, kan döken, devrimci kurşunlayan bu zorbalıklara kesin olarak son vermelidir. Bu konuda kararlı bir tutum almanın zamanı çoktan gelmiştir, hatta geçmektedir. Yumruklarını birbirine sıkan, silahlarını birbirine doğrultan bazı tekke şefleri, devrimci gençlik kitlelerini parçalıyor, unufak ediyor. Bu bitip tükenmeyen post kavgalarına, kan davalarına artık dur demeliyiz. Devrimci gençleri birbirine saldırtanları, küfürbazları, gözü dönmüş kabadayı ve serserileri aramızdan atmalı, polisin ve revizyonistlerin herkesin gözü önünde oynadığı bu oyunun perdesini artık indirmeliyiz. Hangi görüşte olursa olsun, halkın gençliği birleşerek bu meselenin üzerine yürümelidir, yürümeliyiz.

Bu tekkeler arasındaki kan davalarının emekçi halkın kurtuluşuyla, devrimcilikle ne ilgisi vardır? Bu saldırıların, bu kavgaların sonu nereye varacaktır? Bu kavgaları kışkırtan kimdir? Bir an soluk alıp bu sorular üzerinde düşünmeli ve artık aklımızı başımıza toplamalıyız.

Bu meseleyi devrimci gençlik kitlesi mutlaka çözecektir. Bu düşmanlıklar, parçalanma ve gözü dönmüşçe kavgalar, mutlaka zıddına dönüşecek, devrimci gençliğin güçlü birliği yeniden ve daha ileri bir düzeyde kurulacaktır. Bundan en ufak bir kuşkumuz yok. Ne var ki, gençlik ve halk daha büyük zarara uğramadan bunu başarmalıyız. Meselenin üzerine hep birlikte yürümeli ve somut tedbirler alarak gençlik içinde devrimci kardeşliği yeniden kurmalıyız.

Esas olarak gençlik kitlesine güveniyoruz. Fakat bu konuda gençlik içindeki çeşitli grupların birlikte yapabilecekleri girişimler de yararlı olacaktır. Önümüzdeki hafta kendisini devrimci olarak gören bütün grup ve örgütleri bu konuda çabaları birleştirmek için toplantıya çağıracağız. Öncelikle yapılması gereken şudur: Saldırı kimden gelirse gelsin, sorumlu kim olursa olsun kavgalara derhal son vermek. Halkın saflarında düşmanlık kışkırtılmasını, küfür ve zorbalığı hep beraber mahkum etmek. Halkın saflarındaki bütün görüş ayrılıklarını dostluk temelinde ve ikna yoluyla, fikir mücadelesi yoluyla çözeceğimizi bütün halka ilan etmek. Düşmanca yöntemlere başvuracak olanlara karşı ortak bir tutum tespit etmek.

Bu önerimizi, yalnız bazı gruplara değil, her şeyden önce devrimci gençlik kitlesine açıklıyoruz. Tekke şeflerinin kışkırtmalarını, küfür ve zorbalıklarını yıkacak olan, bizzat devrimci gençliğin kendisidir. Önümüzde halkın mücadelesinin daha da yükseleceği bir dönem var. Bu döneme Türkiye halkına layık; devrimci geleneğine bağlı gençler olarak girmeliyiz.

Devrimci gençlik saflarında emperyalizmin ve revizyonizmin kışkırttığı post kavgalarına, kan davasına, küfür, saldırı ve zorbalığa son!

HALKIN SESİ

KAHRAMANMARAŞ

HALKIN BİRLİĞİ'NİN YALAN SÖYLERKEN YÜZÜ KIZARMIYOR MU?

Halkın Birliği'nin 5'nci sayısında Maraş'taki arsa işgalleri hakkında yazmış olduğu yazıyı okudum. Gerçekten üzüldüm. Çünkü işgal edenler arasında ben de vardım. Belki olmasaydım bu gibi yalanlara ben de inanırdım. İşgalin nasıl başladığına biraz değinmek istiyorum.

İşgalin başladığının ikinci günü duydum ki arsaları işgal ediyorlar. Ben de hemen işgal yerine koştum. Oraya gittiğimde bunu devrimcilerin yaptığını söylediler. Fakat arkadaşlara devrimci sloganlar atalım dendiğinde arkadaşlar karşı çıktılar. Şimdi devrimci sloganların atılmaması gerektiğini söylediler. Biz şimdi devrimci sloganlar atınca topluluğun dağılacağını öne sürdüler. Onlar durmadan şu lafları tekrarlıyorlardı: "Arkadaşlar bu rayı dağıtacağız, burası yetmezse Tavşan tepesini". Orası da yetmezse Maraş'ın neresinde hazine arazisi varsa orayı işgal edeceklerini söylüyorlardı. Bunun yanlış olduğunun farkındaydım. Çünkü bir işgalin sınırı olması gerekliydi. Fakat burada sanki yağmacılık varmış, kimi köylerden durmadan halk akın ediyordu. Zengin olsun, fakir olsun herkes yazılıyordu.

Yamaçtan bazı kimseler geliyordu. Yanımızdakiler 'Arkadaşlar bölücüler geliyorlar, onları komıyalım, onlar Taşkesen'in adamları' dediler. Gerçekten kim olduklarını bilmiyorduk. Yanımızdakiler ne derse onu yapıyorduk. Diğerleri gelip halkın içine girdiler. Biz onlardan şüphelenmeye başladık. Birden slogan sesleri geldi. Hemen oraya toplandık. Attıkları slogan şuydu: "Alevi Sünni bir olsun Faşistler Kahrolsun". Devrimciyiz diyenler bunlara saldırılmasını söylediler. Hemen saldırdık. Çünkü ne derlerse o yapılıyordu. Ordan bir kaç arkadaş gelenleri tanıyorlarmış. Dediler ki "onlar da devrimci, neden saldırıyorsunuz?". "Onlar her zaman bölücülük yaparlar" diye cevap verdiler.

Sonunda öğrendim ki o arkadaşlar Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen arkadaşlarmış. Bu arkadaşlar daima işgal yerine gelip gidiyorlardı. Bize anlattıkları şeyler hoşuma gidiyordu. Çünkü anlattıkları şeyler doğru şeylerdi. Onlar ilk önce kitlelerin içinde geniş örgütlenmek gerektiğini, devrimci sloganların atılması gerektiğini, işgalin niteliğini anlatmak gerektiğini, devletin niteliğini, toprak meselesinin iktidar meselesinden ayırdedilmemesi gerektiğini anlatıyorlardı. Böyle bir birliğin tutarsız olduğunu, en ufak bir polis saldırısından halkın dağılacağını söylüyorlardı. Gerçekten bunlar şarttı ama öbür devrimciyim diyenler böyle bir şey anlatmamışlardı. İşgalin son günü birkaç polis geldiğinde bize önderlik edenler bizi yalnız bırakıp kaçtılar. O zaman saldırdıkları arkadaşların söylemiş olduğu şeylerin doğru olduğunu daha iyi anladım. Meğer onlar devrimciyiz diyen sahtekarlarmış. Halkı bunlar böyle kaçmakla mı kurtaracaklar? Birde öğüne öğüne şunu yazıyorlar: "Biz toplantı yaptık, gelmediler. Halbuki toplantının olacağını duydum, gittim. Çünkü bunların sahtekar olduklarını daha iyi anlamak istiyordum. Halkın Sesi görüşündeki arkadaşlar da gelmişlerdi. Meseleler tartışıldı. İşgaldeki bazı Halkın Sesi görüşündeki arkadaşlara saldırdılar. Devrimciliğe yakışmayacak laflar ettiler ve tecrit oldular. İnsan dergiye yalanları yazarken biraz yüzü kızarır. Utanır biraz. Şimdiye kadar Halkın Sesi'ni okumuyordum. Şimdi her hafta alıyorum.

Diyeceklerim bu kadar. Bunun bir parçasını da Halkın Birliği'ne gönderdim.

Yeni Mahalleden bir yurttaş

KAHRAMANMARAŞ

PAZARCIK OVASINDA HALKIN KURTULUŞÇULARI NELER YAPIYOR?

Pazarcık Ovasında dağıtıldığı bildirilen ve "proleter devrimciler" imzasını taşıyan bir bildiri elimize geçmiştir. Bildiriyi kısaltarak veriyoruz:

Pazarcık Ovasında Salmanıpak köylülerinin toprak işgaliyle birlikte ağalar, özellikle PAPAZLAR devrimcileri ajan suçlamasıyla karalamaya çalıştılar. Ağaların kendilerine düşman olduğunu gören köylüler Papazların yaydığı iftiraya aldırmadı. Bugün Halkın Kurtuluşu dergisinin görüşlerini savunanlar aynı şeyi "devrimci" kisvesiyle yapıyorlar. "Devrimcilik" adına, hakim sınıflara hizmet eden bir tek şey yaparsan devrime karşı-devrimcilerden daha çok zarar verirsin.

Tekkecilik bunların gözünü karartmıştır. Tekke menfaatini herşeyin üstünde tutan, tekkesinin dağılmaması için rekabeti körükleyen Halkın Kurtuluşu taraftarları, tekke menfaati uğruna hırsızlık bile yapıyorlar. Proleter devrimci hareketin topladığı derileri tekke menfaati uğruna çalmaktan çekinmiyorlar. Halkın Kurtuluşu, Proleter devrimci hareketi yıkabilmek için her türlü yola başvuruyor. İftira, yalan kampanyasını bütün gücüyle devam ettiriyor. Büyük toprak ağalarının Pazarcık Ovasında başlattığı iftiraları Halkın Kurtuluşu taraftarları bütün güçleriyle devam ettiriyorlar. Onlar köylülere: "köyünüze yabancı adam almayın, bu falan adamdır, falan yerde şunu yapmıştır, polis elbisesiyle gördüm, kimlik sorun vs." diyerek köylülerle devrimcilerin arasını açmaya çalışıyorlar. Onlar bu söylediklerinde de samimi değiller. Çok iyi bilirler ki devleti elinde tutan hakim sınıflar için ajanlarına kimlik hazırlamaktan kolay bir şey olamaz. Onlar her türlü kimliği taşıyabilirler.

Rus uşağı revizyonistler, devrimcilere CİA ajanı diyorlar. Doğu Berlin'deki radyo yayınlarıyla devrimcileri polise ihbar ediyor, adres veriyorlar. Halkın Kurtuluşu da Pazarcık Ovasında bunu yapıyor.

Bütün bunlar Halkın Kurtuluşu'nun çöküntü içinde olduğunu, ideolojisinin iflas etmekte olduğunu göstermektedir. İdeolojik çöküntü içinde olan Halkın Kurtuluşu böyle iftiralarla tekkesini dağıtmamaya, ayakta tutmaya çalışıyor, saldırgan bir tutum takınıyor. Serserileri proleter devrimci harekete karşı kullanıyor.

Biz proleter devrimciler olarak Halkın Kurtuluşu'nun saflarında olan arkadaşlara sesleniyoruz: Bu tutumunuz hal ka değil, halk düşmanlarına hizmet ediyor. ... Halkın Kurtuluşu taraftarları bu tutumlarını terketmeliler. Bu, tutum iki süper devlete ve onların işbirlikçileri olan revizyonistlerle faşistlere hizmet ediyor.

Bir iddiada bulunuldu mu, bunu cesaretle savunmak ve ispat etmek gerekir. Eğer Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunanlar ideolojilerine güveniyorlarsa, siyasetlerine güveniyorlarsa, iddialarını ispat etmeye hazırlarsa kitle önünde tartışmaya ve iddialarını ispat etmeye çağırıyoruz.

Yanlış çizgi izleyen Halkın Kurtuluşu'nun fikirleri mutlaka yıkılacak, proleter devrimci çizgi mutlaka zafere ulaşacaktır. Proleter devrimci hareket, revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgisini yıkacak, tekkeleri dağıtacak, bugün tekkelerin içinde olan devrimcileri Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi temelinde proleter devrimci hareketin saflarında birleştirecektir.

TEKKELER YIKILACAK,
ZAFER PROLETER DEVRİMCİ ÇİZGİNİN OLACAK!

İSLAHİYE

HALKIN KURTULUŞU TARAFTARI AĞA YALTAKÇISININ TUTUMU

4 Nisan pazartesi günü, Halkın Kurtuluşçularının Pazarcık ovasında yaptıklarını anlatan bir bildiriyi dağıtırken, bir Halkın Kurtuluşçusu bildiriyi dağıttırmayacaklarını, gerekirse devrimcileri döveceklerini kızarak söyledi. Bunun üzerine biz de ona "tankınız, topunuz varsa, alın gelin, engellemeye çalışın" dedik. Tartışmada devrimcileri savunan CHP'li bir arkadaşa küfredip tartışmayı yarıda keserek kalkıp gittiler. Sonra tekrar, Kadıoğullarının adamlarıyla birlikte devrimcilere saldıran bir arkadaşlarını da yanlarına alarak geldiler. Tekrar tartışmaya başladık. Halkın Kurtuluşu taraftarları yine tartışmayı yarıda keserek, bize "Bizim oturduğumuz yere oturmayın. Bizim olduğumuz yere gelmeyin" dediler. Onların bu tutumlarına kendi arkadaşlarından biri de karşı çıktı. Bu ağa yaltakçısı adam küfrederek söze başladı. Biz kendisine "terbiyeli konuş" dediğimizde sandalyeyi kaparak bize saldırdı.

Bunlar 69-70 yıllarında proleter devrimci harekete nasıl küfürle, sopayla saldırdılarsa bugün de aynısını yapmaktadırlar. Halkın Kurtuluşu taraftarları tekkelerinin duvarlarının yıkılmaması için böyle davranmaktadırlar. Eğer bu tutumlarından vaz geçmezlerse sadece tekke duvarlarının yıkılmasının önüne geçemeyecek, tam tersine çöküşlerini hızlandıracaklardır.

İslahiye'den Bir Grup
Proleter Devrimci

HALKIN SESİ HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ: Hüseyin KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mustafa TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ: Yeniceriler Caddesi, Çağlar Han 45/2 Çemberlitaş/İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy/İSTANBUL/ BASKI: DAİLY NEWS/ YAYIN İLANLARI: 200TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA / ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ

CHP yönetimi Rus beşinci kolunun aday listelerine sızmasını önlemelidir

Rus sosyal-emperyalizminin beşinci kolu sahte TKP önümüzdeki seçimlerden "Türk-Sovyet ilişkilerinin daha da gelişmesini ve bu gelişmeyi sağlayacak bir hükümet istiyor."
(Atılım, sayı 2(38), Şubat 1977)

Revizyonistlerin yurdumuzu Rusya'ya daha çok bağımlı kılacak bir hükümet istedikleri açıktır.

Revizyonistlerin hesabına göre,Yeni Çarların etkinliğini arttıracak ve kendilerinin serbestçe at oynatmalarına izin verecek bir hükümet, Rusya'nın yurdumuzun tek efendisi olma yolunda "geri dönülmez bir adım" olacaktır.

Revizyonistler bir CHP hükümeti - nin, karşılaşacağı ağır sorunlar dolayısıyla Rusya'ya daha çok boyun eğeceğini düşünmektedirler. Öte yandan onlar, CHP'yi, sırtından kolaylıkla güçlenecekleri bir parti olarak gördüklerini açıkça ifade etmektedirler. İşte revizyonistler bu amaçla CHP'nin çeşitli örgütlerine ve seçimlerde aday listelerine sızmaya çalışıyorlar. Onlar hiç bir yerde vatan haini kimliklerini açıkça ortaya koymadan, "DİSK temsilcisi", "yurt dışındaki işçilerin temsilcisi" gibi yaftalarla bu sızmayı gerçekleştirmeye çabalıyorlar.

Revizyonistlerin CHP'ye ve halka boyun eğdirmek için uyguladıkları yöntemlerden biri, faşist terörün propagandasını yapmaktır. Onlar böylece kitlelerin gözünü korkutarak kendilerine teslim olmaya zorluyorlar. Son günlerde MC'nin faşist baskılarından sahtekarca daha sık sözetmelerinin, faşist darbe ve kanlı terör söylentileri yaymalarının sebebi budur. MC' nin halk üzerindeki zulmü en çok revizyonistlere ve efendilerine yaramaktadır. Aşağıdaki sözler onların CHP'ye boyun eğdirme taktiğini açıkça ortaya koymaktadır. Onlar bütün güçleriyle CHP'yi kendi Rus uşağı "cephelerine" çekmeye çalışıyorlar.

"Faşizmin elle tutulur bir tehlike haline geldiği günümüzde cephe acil bir önem taşıyor. Son zamanlarda CHP' nin ilerici kanadında birlikten yana eğilimlerin güç kazandığı görülüyor."
(Bizim Radyo, 8 Mart 1977)

Yine revizyonist propaganda makinası son günlerde anti-komünist propagandayı da hızlandırmış bulunuyor. Bunlar her yerde "Maoculuk" edebiyatıyla yurdumuzun tam bağımsızlığa ve demokrasiye kavuşmasını isteyen proleter devrimcileri ve yurtseverleri karalamaya çalışıyorlar. Proleter devrimciler hakkında akla gelmedik iftiralar yayan revizyonistler, daha sonra başkalarının da bu iftiralara inandığını sanarak kendilerine hizmet etmeyen herkese "Maocu" diye saldırıyorlar.

Revizyonistler seçimlerde CHP'yi kirli emellerine alet etmek amacıyla bazı kitle örgütlerinde kurdukları hegemonyadan da yararlanmaya çalışıyorlar. DİSK, TÖB-DER gibi bazı kitle örgütleri içinde bir güçleri varmış gibi göstererek bunu CHP'ye karşı şantaj vasıtası olarak kullanıyorlar. Bunlar bazı kitle örgütlerinin tepesinde yalan dolan ve tertiplerle kurduk-ları çürük saltanatı, ellerindeki reklam araçlarıyla büyütüyorlar ve herkese her diledikleri yaptıracakları-nı zannediyorlar. Bütün güçlerini sosyal-emperyalist efendilerinden alan revizyonistler kitleler içinde önemli bir etkiye sahip değildirler. Türkiye halkı uyanmaktadır, bu yılanları bağrına sokmayacaktır.

Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu, CHP içindeki faaliyetini de diğer kitle örgütlerinde uyguladığı sızma yöntemleriyle sürdürüyor. Bunların bütün faaliyeti CHP'yi parçalamak ve boyun eğdirmek amacını taşıyor. Revizyonistler CHP'lileri önce "sağ ve sol" sosyal demokratlar veya "ilerici, gerici" kanat diye ikiye ayırıyorlar. Kendilerine yakın gördüklerini "sol" veya "ilerici", kendilerine hizmet etmeyenleri ise "sağ, gerici" olarak ilan ediyorlar. Daha sonra boyun eğdiremedikleri unsurları baskı ve tehditlerle yıldırmaya çalışıyorlar. Revizyonistler böylece parçalanmış, zayıf düşmüş bir CHP'yi kolaylıkla sosyal-emperyalist efendilerinin hizmetine sokacaklarını hesap ediyorlar.

Revizyonistlerin bu yıkıcı ve bölücü çabaları her geçen gün daha çok sayıda yurtseverin nefretini toplamaktadır. CHP'li yurtsever kitlenin ve bütün halkın menfaatı, CHP'nin kuvayı milliye ruhunu yeniden canlandırması-nı gerektiriyor. CHP yönetimini ve bütün CHP'lileri iki süper devlete, özellikle Rus sosyal-emperyalizmine ve revizyonistlerin bölücü çabalarına karşı kararlı mücadeleye çağırıyoruz. CHP yönetimi Rus beşinci kolunun aday listelerine sızmasını önlemelidir. Halkımızın anti-emperyalist talebi budur.

Sovyetler Birliği Heyeti Kıbrıs ve Yunanistan'da ne arıyor?

Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanlığı müsteşarı Grubyakov'un başkanlığındaki bir heyet, Yunanistan ve Kıbrıs'a gitti. Heyet Yunanistan'da, Ege denizinin, Rus savaş gemilerinin Akdeniz'e iniş yolu olduğunu ileri sürerek, Rusya'nın bu deniz üzerindeki emperyalist emellerini ortaya koydu. Heyet, Rusya'nın Ege için öteden beri savunduğu "açık deniz" tezini tekrarladı. Sosyal-emperyalistler daha da ileri giderek, Türkiye ve Yunanistan arasındaki Ege kıta sahanlığı sorununa da el atılar ve Yunanistan'ı tehdit ettiler. Sovyetler Birliği heyeti daha sonra Kıbrıs'a giderek, burada da Kıbrıs'la ilgili olarak öteden beri ileri sürdükleri "uluslararası konferans" tezini kabul ettirmeye çalıştı.

Bilindiği gibi sosyal-emperyalistler, bundan kısa bir süre önce Viyana'da yapılan Kıbrıs Rum ve Türk taraflarının katıldığı konferansa da "gözlemci" olarak katılmışlardı. Rus temsilcisi Puşkin burada Türk ve Rum temsilcileriyle görüşmeler yapmış, konferansı baltalamaya çalışmıştı. Sosyal- emperyalistlerin Viyana Konferansına karşı tutumlarıyla, son Kıbrıs ve Yunanistan gezileri, bunların Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'la ilgili her meseleye gittikçe daha çok burunlarını soktuklarını göstermektedir.

Sosyal-emperyalistler, Viyana Konferansında Rum ve Türk toplumlarının bir anlaşma sağlamaması için ellerinden geleni yapmışlardı. Şimdi de burada bir çözüme varılamamasından yararlanarak iki toplum arasındaki anlaşmazlıkları derinleştirmeye çalışıyorlar. Bunlar aynı zamanda, Türkiye ile Yunanistan arasındaki ilişkilerin son aylarda tekrar soğumasından da yararlanarak iki ülkeyi birbirine düşürme çabalarını yoğunlaştırıyorlar. İşte Sovyetler Birliği heyetinin Kıbrıs ve Yunanistan gezilerinin anlamı budur.

Sosyal-emperyalistlerin Ege karasuları ve kıta sahanlığı meselesiyle ne alakaları vardır? Bütün bunlar Türkiye ile Yunanistan'a ait sorunlardır. Bu sorunlarda her iki tarafın da haklarını gözeten, adil bir çözüme varılamaması Rusya'nın müdahalelerini arttırmasına ve ortalığı bulandırmasına sebep olmaktadır. Bu şartlar altında Türkiye ile Yunanistan'ın aralarındaki anlaşmazlıklara bir an önce son vererek dostluk ilişkilerini geliştirmeleri hayati bir önem kazanmaktadır.

Mayıs ayı içinde Lefkoşe'de devam edecek olan Kıbrıs Rum ve Türk toplumları arasındaki ikili görüşmeler şimdi daha büyük önem kazanmaktadır. Her iki toplumun da ortak menfaatları, bu sorunun bir an önce çözümlenmesini gerektirmektedir.

Meclis Komisyonu rüşvetçileri açıklamalıdır

Son günlerde alevlenen Lockheed rüşveti konusunun yeniden unutturulmaya çalışıldığı anlaşılmaktadır.

Bilindiği gibi konuyu soruşturmakla görevli askeri savcı, koğuşturmaya yer olmadığı kararı almıştı. Daha sonra, Lockheed rüşvetini araştırmakla görevli Meclis Komisyonu Başkanı Yılmaz Alpaslan bir açıklama yaparak, rüşvet alanların ellerindeki belgelerle sabit olduğunu söyledi. Yılmaz Alpaslan yapacağı ikinci bir basın toplantısında, kamuoyuna komisyon raporu hakkında etraflı bilgi vereceğini de belirtti. Komisyon başkanı, rüşvet yiyenlerin ortaya çıkmasını önlediği gerekçesiyle Genelkurmay Başkanı Semih Sancar ve askeri savcı hakkında da koğuşturma açılmasını istedi.

Genelkurmay Başkanının 5 Nisan tarihli gazetelerde yer alan, "orduya uzatılan dil kesilir" sözlerinden sonra ortalığı yeniden bir suskunluğun kapladığı görülmektedir. Yılmaz Alpaslan ikinci basın toplantısında bilinenlerin dışında yeni bir şey söylemedi.

Lockheed rüşveti konusunda neler olmaktadır? Yılmaz Alpaslan, yapacağını söylediği etraflı açıklamadan niçin vazgeçmiştir? Rüşvetçiler kimdir? Bunlar kimdir ki, konuyu incelemekle görevli olanlar dillerinin ucuna kadar geldiği halde bu isimleri söyleyememektedirler? Parlamentoda ve bakanlık binalarında, büyük parababalarının üslendiği Ankara'nın lüks otellerinde ve kulüplerde el altından dolaştırılan rüşvetçilerin isimleri halka açıklanmalıdır. Halkımız rüşvet konusuyla çok yakından ilgilenmekte ve ortada dönen dolapları ibretle takip etmektedir. Bu konuyu unutturmaya imkan yoktur. Kitlelerin eli rüşvetçilerin yakasındadır.

Grevdeki Et ve Balık Kurumu işçileriyle konuşma:

«BİRLİK HALİNDE MÜCADELE EDİYORUZ»

«MC'NİN DE BİZE OLSUN, BÜTÜN HALKA OLSUN BASKILARINI GÖRÜYORUZ. ARTIK BU MC TEZELDEN GİTMELİDİR. EMEKÇİ KESİMİ NE KADAR HAREKETE GEÇERSE MC'DE O KADAR ÇABUK GİDER.»

HALKIN SESİ- Greve hangi taleplerle gittiniz? İşyerinizde ne gibi baskılarla karşılaşıyorsunuz?

●Ben treyler şoförüyüm. 9 aydır çalışıyorum. Yevmiyem 60 TL. TIR kamyonu kullanıyorum. Üzerimde 2 milyon liralık mesuliyet var. Biz kombinalarda kesilen etleri taşradan merkeze, merkezden taşraya nakllediyoruz. Türkiye'de 60 TL. yevmiye ile yaşamaya imkan yoktur. Biz ücretlerimizin artması için grev yapıyoruz. Hükümet grevimizi tam 90 gün erteledi. Artık dayanacak gücümüz kalmadı. Hakkımızı alana kadar direneceğiz.

●Ben teşhir salonunda işçiyim. Geçen ay elime 1460 lira geçti. 600 TL. ev kirası veriyorum. Çoluk çocuk nasıl geçinelim?

●Ben de marangozhanede çalışıyorum. 12 senedir çalıştığım halde 91 lira yevmiye alıyorum. Üstelik iş güvenliğimiz de yok. Her an elimizi hızarlara kaptırabiliriz. Her an hayatımız tehlikede.

●Kesim salonunda çalışıyorum. Günde 450 sığır kesiyorum. Bu kadar zor işin karşılığı elime ayda 1800 lira geçiyor. Biz bu durumda nasıl yaşayalım? Yaptığımız iş de çok tehlikelidir. Akşama kadar bıçakla çalışıyoruz. Elimizi, bacağımızı kesiyoruz. Bir keresinde ben bacağımı kestim. Saatlerce kan kaybından baygın kaldım. İşveren elinden fazla para çıkmasın diye bizim sağlık şartlarımızla da ilgilenmez. Mesela yaralanma durumu olduğunda hastaneye bile zor gönderirler. Geçenlerde bir işçi arkadaşın dört parmağı birden kesildi. İşveren tazminat vermemek için yalancı şahitle olayın 'dalgınlıktan' olduğunu ispatlamaya çalıştı. Bizim burada hakkımız yeniyor. Ama biz hepimiz birleşerek, haklarımızı almak için greve gittik. Şimdi gücümüzü görüyoruz. Biz mücadele edince işveren epeyi geriledi. Bizim 13 aydır toplu sözleşme görüşmesi oluyor. İşveren 45 liradan yukarı çıkmadı. Yıllık yevmiye zammı için. Direnişimiz sırasında 85 liraya çıktı. Biz en başta 90 TL. dediğimiz halde şimdi bunu da kabul etmiyoruz. Yeniden görüşmeler başlayacak. Bu da bizim mücadelemizle oldu.

●Ben de atelyede çalışıyorum. 14 senedir çalıştığım halde elime sadece 1700 lira geçiyor. Halbuki tecrübeli tamirci ustayım. Bizim çalışma şartlarımız da çok tehlikelidir. Motor çalışınca gaz basıncı oluyor. Çalıştığımız yer havasız kalıyor. Bütün bu kötü şartlara karşı biz direniyoruz. Öte tarafta soyguncular başımızda. Lockheed'den, mobilyadan para yiyorlar. Foyaları ortaya çıkınca küfür edip, halka saldırıyorlar. Bizim ekmeğimize göz dikenler, halkın alınterine göz dikenler belki bugün ceplerini dolduruyorlar ama sonları hiç iyi olmayacak.

●Mesela ben de kasabım. Çalıştığımız yerler rutubetli. Hepimiz romatizma oluyoruz. Elimize kancalar düşüyor, ellerimiz kesiliyor. Buna rağmen hakkımızı alamıyoruz. Biz hakkımız olan-ücretlerimizi almak için direniyoruz.

●Bizim işyerinde partizanlık da yapıyorlar. Sincan tavuk kombinasına hep MSP'liler alındı. Bunların dışında 10 senelik işçilere MSP'li olmadıkları için çıkışlarını vermeye çalışıyorlar. Baskıyla Hak-İş sendikasına zorla üye yapmaya çalışıyorlar. 5 senelik 40 işçi de Sincan'a kabul edilmeyip yerlerine köylerden imam ve müezzinler yerleştirildi. Bu 40 arkadaşımız açığa alındı. MSP burada fazlasıyla siyasi baskı yapıyor.

●Biz MSP'nin de <u>MC'nin de bize olsun, bütün halka olsun baskılarını görüyoruz. Artık bu MC tezelden gitmelidir. Emekçi kesimi ne kadar harekete geçerse MC de o kadar çabuk gider.</u>

●MC radyoya televizyona da el attı. Bunu biz mücadelemizde daha iyi gördük. 11 gündür grevdeyiz, ne radyo, ne televizyon hiç bir açıklama yapmıyor. Biz bunu protesto ediyoruz.

HALKIN SESİ-Şu anda kaç işçi grevde? Grev nerelerde sürüyor?

●Biz burada 1000 işçi grev yapıyoruz. Ankara kombinasında, Merkez atölyesinde, Genel Müdürlükte şoförlerde, atölyelerde ve kesim salonunda grev sürüyor. Besin-İş sendikasına bağlı işçiler greve gittik. Buna karşılık Tek Gıda-İş sendikası greve katılmıyor. Buna rağmen ona bağlı işçi arkadaşlar da mücadelemize katılıyorlar. Memur arkadaşlar da grevimize çok destek oluyorlar. Onlar da ikramiyelerini alamadıkları için idareye karşı çıkıyorlar ve bizim mücadelemizi destekliyorlar.

Daha sonra grevi sürdüren Besin-İş sendikası Ankara Şube başkanı İsmail Gündüz ile konuştuk.

HALKIN SESİ- Greviniz Ankara dışında çeşitli yerlerde de sürüyor. Başka nerelerde greve gittiniz? Toplam kaç işçi grevde?

İsmail Gündüz- Bugün 32 işyerinde grev sürüyor. Bunlar Bursa, Konya, Elazığ, Kayseri, Kars, Ankara, Tatvan, Bodur, İskenderun ve Gaziantep kombinaları ile çeşitli yerlerdeki soğuk hava depoları. Buralarda toplam 6000 işçi var. Ancak yeni kurulan bazı kombinalarda henüz yetki kesinleşmediğinden şu anda 4500-5000 işçi grevde. Bu grev hastaneleri, okulları, askeriyeyi, en önemlisi geniş halk kesimlerini etkilediği halde MC iktidarı olsun, onun Tarım Bakanlığı olsun hakkımızı vermemekte direniyor. Bu durumda bize de grevimizi sürdürmekten başka yol bırakmıyor.

HALKIN SESİ- Greviniz sırasında işverenin ne gibi baskıları oldu? İşçilerin birliği nasıl?

İ. G. -İşveren işçilerin sendikamıza üye olmalarını engellemek için öteden beri baskı yapıyor. Mesela yetkiyi Tek Gıda-İş'e verebilmek için bazı işçileri çağırarak onlara iyi görevler vereceğini, ancak Besin-İş'ten istifa etmeleri gerektiğini söyledi. Şimdi de Tek Gıda-İş'in greve katılmamasını fırsat bilerek Tek Gıda'lı işçileri Besin-İş üyesi işçilerin karşısına getirmeye çalışıyor. Ancak işçilerin birliği ve mücadele azmi çok iyidir. Bunun böyle devam edeceğine inanıyoruz. MC nin bütün toplumumuz üzerinde uygulamaya çalıştığı faşist zihniyet bizede çok zarar verdi. Grevimiz üç ay ertelendi. İşçi arkadaşlar çok ağır ekonomik zorluklarla karşı karşıya geldiler. Ancak bugün mücadele sonucu işveren geriliyor. Biz haklarımızı alacağımıza inanıyoruz.

Eczacıbaşı ilaç fabrikasının grevci işçileri:

İşçi Hasan Ateş'in şehit edilmesi bizi daha da biledi

İstanbul Levent'te kurulu Eczacıbaşı İlaç Fabrikasında çalışan 500'ü kadın 960 işçi, 30 Mart'ta başlattıkları grevi kararlılıkla sürdürüyorlar. Bu fabrikada 26 yıldır ilk defa grev yapılmaktadır. Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikasına üye işçiler grev yapmaktan büyük heyecan duyduklarını belirterek şöyle diyorlar: "Grev bizim için bir okuldur. Bu grevde çok şey öğreniyoruz."

Grev yerine işçilerle görüşmeye gittiğimizde, önce çevre fabrikalardan gelen destekleme pankartlarını gördük. Bunlar Eczacıbaşı işçilerinin binlerce işçi tarafından desteklendiğini gösteriyordu. Grev çadırında sürekli devrimci marşlar, türküler çalınıyordu. Grev çadırında, fabrikanın önünde faşistler tarafından öldürülen Hasan Ateş'in büyük bir resmi asılmıştı. Görüştüğümüz işçiler, grev komitesi ve sendika yetkilileri grevleri hakkında şunları söylediler:

"Anlaşamadığımız maddeler iş güvenliği, kıdem tazminatı, ücret zammı, ikramiye, yıllık ücretli izin süresi, yıpranma primleri ve ihbar önelleri konularında oldu. Eczacıbaşı'nda büyük bir sömürü ve baskı hüküm sürüyor. Sırtımızdan bu fabrikayı kurdu ama 25 senelik işçi burada halen asgari ücretle çalıştırılıyor. Burası küçük bir ilaç laboratuvarından da düşük ücret veriyor."

İşçilerden Cevriye İstanbullu şöyle diyor:

"Mesela ben 5 senelik işçiyim. Pomat bölümünde çalışıyorum. Günde 9 saat çalışıyoruz. 10 bin mal çıkardığımızda 15 bin çıkarmamızı istiyorlar ve bunun için baskı yapıyorlar. Saat ücreti olarak da 11 lira 88 kuruş veriyorlar. Ayda 1900 lira para alıyorum. Ama grevle bütün bu haksızlıkları kaldırmaya, haklarımızı almaya kararlıyız."

Grev komitesi görevlisi bir işçi, arkadaşları Hasan Ateş'in öldürülmesi olayını anlatarak şöyle dedi:

"Cumartesi günüydü. Ben burada nöbetçiydim. Hasan arkadaşımız fikirlerimizi fabrika çevresindeki duvarlara yazıyordu. "Kahrolsun Faşizm", "Zafer, eninde sonunda işçi sınıfının olacaktır" diye. Nasıl olduysa bir ara grev yerini çevreleyen ipten dışarı çıktı. Bir anda farları sönük, iki araba korkunç bir süratle geldiler. Biri Hasan'a hızla çarparak uzaklaştı. Öteki de hiç durmadı. Bütün arkadaşlar koştuk, yoldan geçen arabaların önüne atlayarak durdurduk. Arkadaşımız hastaneye götürülürken yolda can verdi. Hasan Ateş arkadaşımız işçi sınıfı mücadelesinin bir şehididir. O sevilen, yiğit, fedakâr bir arkadaşımızdı. Kendisini işçi sınıfının mücadelesine adamıştı. O'nun ölümü bizim mücadele azmimizi biledi. Bize güç kattı. Bütün işçi sınıfı da ondan ders çıkarmalı mücadelesinde daha kararlı olmalıdır. Biz onun bize aşıladığı kararlılıkla mücadelemizi mutlaka başarıya ulaştıracağız."

KAHRAMANMARAŞ'TA POLİS BASKISI VE DİRENİŞ

Kahramanmaraş'ta 30 Mart gecesi polis Yürükselim Mahallesindeki Çamlık Kalkındırma Derneğine baskın yaptı. Mahallenin sorunlarını konuşmak üzere dernekte toplanmış bulunan 59 kişi gözaltına alındı. Okuyucularımız, Birinci Şube polislerinin gözaltına aldıkları halka işkence yaptıklarını, falakaya yatırdıklarını ve hakarette bulunduklarını bildiriyorlar. Polis kanunsuzluklarını örtbas etmek için de Halkın Sesi ve diğer bazı dergileri yasak yayın olarak göstermeye, derneği de yasa dışı faaliyet yürütmekle suçlamaya çalıştı

Ertesi gün mahalle halkı ve şehrin diğer yerlerinden yurtseverler topluca karakolun önüne gittiler. Burada toplanan kadınlı erkekli halk polislere "ya onları bırakırsınız ya da camları paramparça ederiz, bu kanunsuzlukların hesabını bir gün vereceksiniz" diye bağırdılar. Polis halkı dağıtmaya çalıştı, ancak halkın direnişi karşısında bir şey yapamadı. Halk geç saatlere kadar karakolun önünde bekledi.

Halkın zorlaması sonucu o gece 54 kişi serbest bırakıldı. Derneğin 5 yöneticisi ise tutuklandı. Halk ertesi gün ifade vermek için gidenlerle birlikte adliyeye gitti. Serbest bırakılan 54 kişi işkence gördüklerine dair doktor raporu almışlar ve işkenceci polislerden davacı olduklarını belirtmişlerdir. Kahramanmaraşlı devrimciler 5 dernek yöneticisinin gerekçe gösterilmeden hâlâ tutuklu bulunduklarını bildirmekte ve baskıları protesto etmektedirler.

1200 DİVRİĞİ MADEN İŞÇİSİ GREVDE

Dergimiz Divriği grevi için özel sayı çıkardı

Dergimiz Divriği grevini öğrenir öğrenmez, grevci işçilere ve Divriği halkına özel sayı çıkararak seslendi. Halkın Sesi'nin 6'ncı özel sayısının son bölümünü sunuyoruz.

Cürek'te ve Div-pelet'te çalışan işçilerin menfaatleri ortaktır. Aynı patronlar, aynı iktidar ve aynı emperyalistler tarafından ezilmekte ve sömürülmektedirler. Alevi olsun, sünni olsun bütün bir gün ter döken onlar, madeni çıkartan, yükleyen ve taşıyan onlardır. Alevisiyle, sünnisi Div pelet ile Cürek işçileri arasında hiç bir fark yoktur. Ama Alevi olsun, sünni olsun işbirlikçi patronlar ve toprak ağalarıyla, işçi sınıfımız arasında derin bir uçurum vardır. Bundan dolayı Cürek ve Div-pelet işçileri ortak düşmanlarına karşı birleşmelidirler. Div-pelet işçileri Cürek işçilerinin haklı grevini bütün güçleriyle desteklemelidirler. Grevci işçiler ellerini Div-pelet işçilerine uzatmalı, onlara menfaatlerinin ortak, olduğunu anlatmalıdırlar. Zafer birleşen işçi sınıfının olacaktır. Zafer Divriği'li işçi ve köylülerin olacaktır.

Alevi-Sünni birleşsin, Div-pelet'e yerleşsin!
Alevi-Sünni bir olsun, Amerika Rusya kahrolsun
Sosyal haklar verilsin!
Kahrolsun faşist MC!
Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye

Gün, 6 Nisan 1977. Divriği'nin Cürek maden işçileri sabahın erken saatlerinde işçi pansiyonunun önünde toplandılar. Hepsi kararlı, hepsi dimdik. Bugün artık dağlar kazınmayacak, yükleme ve taşıma yapılmayacak. Bütün bir gün ter döken, kahır çeken Divriği işçileri "artık yeter" dediler.

Maden işçilerinin nasırlı elleri ve çelikten kolları durunca, Divriği' nin demir yüklü dağları işlemez oldu. 1200 maden işçisi, MC hükümetinin ve Demir Çelik Genel Müdürünün zorbalığına ve kanunsuzluğuna karşı grev yapıyor. Kadın, erkek, çoluk çocuk Divriği'nin yoksul halkı, grevci işçileri kararlılıkla destekliyor.

Divriği Demir Çelik, iki bölümden oluşmaktadır. Cürek Maden tesisleri ve Divriği Paletleme tesisleri(Div-pelet). Şimdi Divriği'nin tüm emekçilerinin talebi, Div-pelet'teki kanunsuzluğun ve alevi-sünni ayrımının son bulması, toplu sözleşme hükümlerinin uygulanmasıdır. Genel Müdürlükle imzalanan toplu sözleşmeye göre, işçi alımlarına Genel Müdürlük ve sendikadan oluşan bir kurulun karar vermesi gerekirken Div-pelet'in MSP'li müdürü Süreyya Şekerci buraya kendi taraftarlarını doldurdu. Süreyya Şekerci Div-pelet'e aldığı işçileri başka bölgelerden getirdi ve alevi-sünni çatışması yaratmaya çalıştı. Oysa Divriği'nin yoksul köylüleri iş bulmak için Div-pelet'in kapısında beklemektedirler. Müdür, tutumuyla yoksul köylüleri işsizliğe ve açlığa sürüklüyordu. Köylüler iş talebiyle işçilerin yanında kararlılıkla yer alıyor.

Toplu sözleşmeye göre, işçilere sağlık memuru, yakacak, giyim eşyası, zehirli işlerde çalışanlara süt verilmesi gerekirken, bunların hiç biri yapılmadı. Ayrıca toplu sözleşmeden doğan farklar 1,5 yıldır ödenmiyor. Bütün bu haksızlıkların diğer bir sorumlusu, MC hükümetinin Demir Çelik'teki Genel Müdürü Ruşen Gezici'dir.

Maden işçileri ve devrimciler grevden önce Divriği'nin bütün köylerine haber saldılar. Divriği'nin köylüleri yoksuldur, ezilmiştir, ama vefakardır. Daima haklının yanında yer almışlardır. İşte şimdi de maden işçilerinin haklı grevini kararlılıkla destekliyorlar. Ovacık'tan, Çamşıkı'dan, Yazı'dan, Kekliktepe, Yağbasan, Kilisecik ve Höbek'ten, Yellice'den, Pargam'dan ve daha birçok köyden binlerce yoksul köylü Divriği'ye koşuyor ve maden işçilerinin mücadelesine omuz veriyorlar.

Ovacık köylüleri grev yerine, "Alevi-sünni birleşsin, Div-pelet'e yerleşsin", Yazı köylüleri ise "işçi köylü elele, Birlikte mücadeleye" pankartlarıyla geldiler. Davullu, zurnalı Kekliktepe köylüleri, "işçi köylü elele " pankartını taşıyorlardı. Yağbasan köylülerinin pankartında, "Divriği maden işçilerini destekliyoruz" yazılıydı. Yine Yağbasan'lıların ellerindeki diğer bir pankartta Div-pelet'teki durum şöyle ifade ediliyordu:

"Yedi saat geldik yaya
Div-pelet'e iş bulmaya
Var orada bir Süreyya
Müstahaktır kovulmaya"

İlk gün grev meydanını işçilerden ve köylülerden en az 6 bin kişi doldurdu. Köylüler grevci işçilere bulgur, yağ, koyun ve para bağışında bulundular. Yoksul Divriği'nin grev meydanı sanki bir bayram yeri gibiydi. Davullar vurdu, halaylar çekildi. Divriği'nin demir yürekli işçileri ve cefakar köylüleri haklı davalarında sımsıkı birleştiler.

Daha sonra halk Cürek'te yürüyüşe geçti. İşçi ve köylüler alevi ve sünnilerin birliğini savunan, haksızlıkları protesto eden sloganlar haykırdılar. İşçilerin üye olduğu Cevher-İş Şube Başkanı bir konuşma yaparak, hakim sınıfların işçileri bölmeye çalıştığını belirtti ve işçileri birleşmeye çağırdı. Şube başkanı şunları söyledi: "Biz bölünmez bir bütünüz. Biz Laz, Kürt, Türk Çerkez, Alevi, Sünni ayırımı yapmayız. Tarih boyunca bir kardeş gibi yaşayan bizlerin arasına nifak tohumları saçmak isteyenler hakim sınıflardır." Daha sonra konuşan işçiler de alevi-sünni ayrımına karşı çıktılar ve emekçilerin birliğini savundular.

Cürek'in 1200 maden işçisinin ve yoksul köylülerin birliği bütün halkımıza örnektir. Divriğili işçiler, faşist MC'nin mezhep çatışmaları yaratarak halkı birbirine düşürme tertiplerine iyi bir cevap verdiler ve bütün Türkiye halkına birliğin gücünü gösterdiler.

İşte her türlü emperyalisti, sömürücü ve zalimi yere vuracak güç, işçilerin, köylülerin, bütün halkın çelikten birliğidir.

Grevci işçiler ve halkla konuşma

Muhabirimiz Bildiriyor

Grev meydanında birçok işçiyle konuştuk. Bize sorunları ve grev nedenleri hakkında bilgi verdiler. Cemil Derman ve Mehmet Kaba adlı işçiler şöyle anlatılar sorunlarını:

"Ben kantar bölümünde çalışıyorum. İş güvenliğimiz yok. Ambulans, doktor yok. Yalnız kaynakçılara süt parası veriliyor. Yemek hiç verilmiyor. Biz yemek çıkmasını istiyoruz. Ben 5600 brüt maaştan 3100 lira net alabiliyorum. Bu para da geçimimize yetmiyor. Zaten yığma(kerpiç) evde kalıyoruz. İşletmenin lojmanları var ama bize vermiyorlar. Ustabaşılar, ustalar oturuyor."

"Greve gidişinizin nedenlerini anlatır mısınız?" diye soruyoruz.

'Greve gitmemizin en önemli sebebi, Toplu İş sözleşmesine aykırı olarak işçi alınmasıdır. Div-pelet'in Müdürü Süreyya Şekerci partizanca davranıp, MSP'lileri işe alıyor. Hem bölücülük yapıyor, hem de yurtsever işçilerin işe alınmasına engel oluyor. Biz mezhep ayrımı yapılmadan işçi alınmasına taraftarız. Bütün işçi arkadaşlar greve çok istekli ? Haklarımızı alana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz."

İşletmede bekçilik yapan bir işçi ise şunları söylüyor:

"Sendikamız grev konusunda önemli çalışmalar yaptı. Otuz sekiz yıldır grev görmeyen bir işyerinde böylece bu hakkımızı kullanmış olduk."

Adının Ersan Meydan olduğunu söyleyen bir işçi şunları anlatıyor:

"Ben dokuz senelik işçiyim. Ayda 500 lira ev kirası veriyorum. Ücretim kafi gelmiyor. Yaşama şartları çok zor. Div-pelet'in müdürü kendi adamlarını işe alıyor, Divriği'nin yoksul halkına iş vermiyor. Tüm Divriğili köylüler, işçiler birleşerek partizanca yapılan hareketlere karşı mücadeleye daha sıkı sarılmalıyız."

Diğer bir işçi "Greviniz halktan destek görüyor mu?" sorumuzu şöyle cevaplıyor:

"Adım İbrahim Erdem. Havai hatta işçiyim. Grevimiz halktan büyük destek görüyor. 4-5 bin civarında köylü geldi. Bunların gelmesiyle güç kazanmış olduk. Halk maddi ve manevi desteğini esirgemedi. Yiyecekten, para yardımına kadar bütün konularda yardımcı oldu."

MC hükümeti hakkındaki sorumuza ise İbrahim Erdem şu cevabı verdi:

"Çok kötü, işçi, köylü, öğrenci ve aydınlar üzerinde çok baskı yapıyor. Emeğini sömürüyor. İşçinin alınterinin, köylünün ürününün karşılığını vermiyor."

İşçilere bu kez şu soruyu yöneltiyoruz:

"Hükümetin Rusya'yla imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşması hakkındaki fikirleriniz nelerdir?"

"Biz bu anlaşmaya karşıyız. Rusya'nın tüm dünyada çevirdiği dolaplar herkes tarafından bilinmektedir. 'Domuzdan post, Rusya'dan dost olmaz"

"ABD ve Rusya bizi sömürmek istiyorlar. Ürettiğimiz ham maddeleri ucuza alıp, bize pahalıya satıyor. Bunun için kendi fabrikamızı kendimiz çalıştırıp düşmana muhtaç olmamamız lazım. Bizi 'devrimci-sosyalistim' diye kandırmaya çalışan Rusya'nın aslında ne yapmak istediğini çok iyi biliyoruz. Biz Türkiye'nin topraklarında Amerika'nın ve Rusya'nın çizmelerini görmek istemiyoruz. İki güçlü devlete karşı da, MC iktidarına karşı da mücadelemizi sürdüreceğiz. Türkiye'nin tam bağımsız olmasını istiyoruz."

İşçilerden dergimiz aracılığıyla halkımıza söylemek istedikleri bir şey olup olmadığını sorduk:

"Dergimiz aracılığıyla tüm halkımızı grevimizi desteklemeye çağırıyoruz. Bu grevin tüm halkımıza hayırlı olmasını diliyoruz."

"Ben de tüm halkımızı Amerika'ya ve Rusya'ya karşı uyanık olmaya ve birlik olmaya çağırıyorum.

"Alevi-Sünni Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun!"

Daha sonra grevi destekleyen Divriği'li kadınlarla konuştuk. Konuştuklarımızın çoğu ev kadınıydı. Şöyle diyorlardı:

Hatice Bulut, Türkan Eren-"Biz bu kanunsuzluklara hayır diyoruz. Gerekirse başımızı vererek bu grevi destekleyeceğiz. Birleşerek faşistlere karşı koymalıyız. Bu hükümet yıkılsın."

Grevdeki bir işçinin annesi Ayşe Tuncer şunları söyledi:

Grevin başarılı olması için böyle herkes birleşsin. Ölmek var, dönmek yok. Alevi sünni yok, herkes çalışır, bu toprak hepimizindir. Herkes kardeştir. Bağımızda gül komadılar, yavrularımızı kırdılar. Bu hükümet devrilsin."

Nazife Bulut, Esma Tufan, Vahide Erdoğan-"Başka yerlerden işçi getiriyorlar, bizleri almıyorlar. Alevi-sünni ayrımına karşıyız."

Sultan Karababa- "Div-pelet'teki kanunsuzluğa son verilsin. Bölücülük yapılmasın, hepimiz kardeşiz."

Emine Özcan, Safiye Uğur, Yüksel Kösedağ-"Alevi-sünni ayrımına karşıyız. Hepsini bir gözetmek lazım. Bu grevi sonuna kadar destekliyoruz. Bu hükümet devrilsin. Emekler verdiğimiz evlatlarımızın acılarına son verilsin."

Şirin Akyol, Göher Demir-"Çocuklarımızın, kocalarımızın işsiz kalmaması için direniyoruz. Onlar çalışmadıkça karnımız doymayacaktır. Greve bütün işçiler davul zurnayla katıldı, bundan destek alıyoruz."

Türkiye proletaryasının büyük önderi Ş
İstanbul, Antep ve Maraş'ta törenlerle

Şefik Hüsnü 1959 yılının 7 Nisanında hayata gözlerini yumduğunda ülkede Bayar-Menderes faşist diktatörlüğü hüküm sürüyordu. Diktatörlerin ağır baskı ve zulmü Şefik Hüsnü için büyük törenler düzenlenmesine olanak vermedi. Proletaryanın yılmaz savaşçısı, büyük önder Şefik Hüsnü 3-5 yakın akrabasının omuzlarında taşınarak toprağa verildi. Fakat işte bugün, ölümünün 18'inci yılında O binlerce devrimci tarafından törenlerle anılmaktadır. Yarın Şefik Hüsnü yüzbinler ve milyonlar tarafından anılacaktır. Çünkü O, bütün hayatını milyonların davasına adamıştı. Çünkü O, milyonlarca işçi ve köylünün kurtuluşu için bütün ömrünü vermiştir.

İstanbul'daki toplantı Tepebaşı gazinosunda yapıldı. 1500'ü aşkın devrimci Şefik Hüsnü'yü anmak üzere bir araya geldi. Toplantıya Aziz Nesin, Rasih Nuri İleri gibi ünlü yazarlar ve Şefik Hüsnü'nün mücadele arkadaşı Halim Spatar da katıldı. Kürsüde Şefik Hüsnü'nün 3 metre boyunda büyük bir resmi asılı duruyordu. Resmin üzerine AYDINLIK Dergisi tarafından "Şefik Hüsnü'nün Proleter Devrimci Yolundan Yürüyelim" yazılı bez bir afiş asılmıştı. Duvarda "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" flaması göze çarpıyordu. Toplantı, Şefik Hüsnü için yapılan saygı duruşuyla başladı. Toplantının açış konuşmasını yapan Aydınlık Dergisi Yazı İşleri Müdürü Doğan Yurdakul, Şefik Hüsnü'nün hayata gözlerini yummasından bu yana ilk olarak böyle bir toplantıyla anıldığını belirtti. Toplantının yapılmasını engellemek için polisin çıkardığı güçlükleri anlattı. Doğan Yurdakul, Aydınlık'ın Şefik Hüsnü'nün yolundan yürüdüğünü ve O'nun devrimci mirasına sahip çıktığını vurguladı. Daha sonra arkadaşımız Hasan Yalçın Şefik Hüsnü'nün hayatı ve mücadelesi üzerine bir konuşma yaptı. Arkadaşımızın konuşmasını özetleyerek sunuyoruz.

İSTANBULDAKİ ANMA TOPLANTISI

"Hakim sınıflar ve her türden oportünist, yaşadığı sürece Şefik Hüsnü' nün devrimci fikirlerinin halka ulaşmasını önlemek için ellerinden geleni yaptılar. Bu çaba O'nun aramızdan ayrılmasından beri de sürüp gitmektedir. Ancak, Şefik Hüsnü, vurdukça büyüyen bir masal kahramanı gibi dimdik ayaktadır. O, işte şimdi buradadır. Şefik Hüsnü yaşamaktadır. Bunun en açık kanıtı burada toplanmamız ve O'nun yolundan yürüyeceğimize andiçmemizdir.

"Şefik Hüsnü Haziran 1921'de yayın hayatına atılan Aydınlık'ın, bugün de yaşamakta olan Aydınlık'ımızın ilk sayısındaki makalesini şu sözlerle bitiriyordu: "Teşkilat konusu sınıf meselesinin ruhudur". İşte O'nun hayatına yol gösteren ilke bu oldu.

"O, Parti davasının adamıydı. Bütün hayatı boyunca Bolşevik tipte bir parti yaratmak için mücadele etti. Hakim sınıfların her saldırısından sonra proletaryanın Marksist-Leninist öncüsünü tuğla tuğla örmeye girişti. Bütün ömrü boyunca proletarya partisinin en önde yürüyen bir evladı oldu. Şefik Hüsnü Partisiz Marksizm olamayacağını en başta kavramıştı. Türkiye proletarya hareketinin tarihi O'nun hayatıyla özdeşleşmiştir. Proletarya hareketinin geçmişine her saldıranın, işe Şefik Hüsnü'den başlamasının sebebi budur.

"Şefik Hüsnü, Partinin birliğini gözünün bebeği gibi korudu. Proletaryayı Parti önderliğinde birleştirmek için çalıştı. Parti yıkıcısı oportünistlerle hayatı boyunca mücadele etti.

"O'nun çabası boşa gitmemiştir. Biz Şefik Hüsnü'den bir ömür boyu proletarya hareketine sonsuz bağlılığı öğreniyoruz.

"Şefik Hüsnü Marksizm-Leninizme sımsıkı sarıldı. Türkiye'ye Marksizmi getirdi. Proletaryanın büyük önderleri Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in yolundan yürüdü. İkinci Enternasyonal oportünizminden, Troçkizme kadar her türlü devrim düşmanı akımla mücadele etti. Devrim yolunu ve proletarya önderliğini savundu. Bugün de bize ışık tutan 1926 programını ortaya koydu.

"Şefik Hüsnü oportünist rüzgarın her esişinde oradan oraya savrulan sözde devrimcilerden değildi. Oportünizme karşı çıkmak için ortalığın süt liman olmasını beklemedi. Daima cereyana göğüs gerdi. Troçkizme en başından karşı çıktı. 1924 yılının Kasım sayısında Aydınlık Troçkizmi eleştiriyordu. Bugün Troçkist etkileri üzerlerinden atamayanların O'na saldırmalarını anlamak kolaydır. Çünkü Şefik Hüsnü Kemalist diktatörlüğün kuyruğuna takıldığı zaman mahkum ettiği Sadrettin Celal'i, Milli Kurtuluş Savaşının anti-emperyalist karakterini inkar ettiği zaman da mahkum etmişti. Bugün O'nu inkar edenler ise Sadrettin Celal'le rin kafasıyla hareket etmekte ve Türkiye'nin bağımsızlık davasını baltalamaktadırlar.

"Şefik Hüsnü devrimci mücadeleye atıldığından, kalbinin proletarya için son olarak çarptığı 1959 yılına kadar 40 yılı aşkın bir süre yorulmadan ve yılmadan mücadele etti. Proletarya ve halkuğruna her türlü güçlüğe göğüs gerdi. Hayatının büyük bir kısmı zindanlarda ve sürgünlerde geçti. Fakat O, her seferinde proletaryanın bayrağına daha büyük bir azimle sarıldı. İşte bugün dalgalandırdığımız bayrak O'nun bugünlere omuzlayıp getirdiği bayraktır.

"Şefik Hüsnü devrimci geçmişini bir miras gibi satmaya kalkanlardan değildi. O, mevki peşinde koşmadı. Kendi kaderini halkın kaderiyle sıkıca birleştirdi. Bu sebeple mücadelesini kişisel mülkü olarak görmedi. O, daima genç ve kararlı bir militandı. Şefik Hüsnü yoldaş, yorulmadan hayattan göçen büyük bir proleter devrimcidir. Biz O'ndan bir kere, birkaç kere iyi dövüşmeyi değil, bir ömür boyu istikrarlı bir şekilde, en önde dövüşmeyi öğreniyoruz. Biz Şefik Hüsnü'den proletaryanın uzun yürüyüşçüsü olmayı öğreniyoruz.

"Şefik Hüsnü'de hayal aleminde gezmenin zerresi yoktur. Marksizmi ülkemizin somut şartlarına uyguladı. Türkiye toplumunu tahlil etti ve devrimimizin önündeki görevleri doğru olarak ortaya koydu. O'nun tahlillerinin hâlâ tazeliğini koruması onların temelindeki kaya gibi gerçekçiliktir.

"Bugün Şefik Hüsnü'yü inkar edenler ne yapıyorlar? Onlar devrime hangi ışığı tutuyorlar? Onlar gerçeğe dayanmadık ları için buzun üstüne yazıyorlar. Yazdıkları bir hafta bile dayanmıyor. Şefik Hüsnü ise mermere yazdı. Demire yazdı. Onun için bir anıt gibi bugünlere geliyor. Bu sebeple Şefik Hüsnü'yü inkar edenler, O'na saldıranlar fani; Şefik Hüsnü ise ölümsüzdür.

"Şefik Hüsnü gerçeğe dayandığı içindir ki, geleceğe daima umutla baktı. Geleceğin proletaryaya ve Marksizme ait olduğundan asla şüphe etmedi. En ağır şartlarda ve yenilgilerde bile devrimci iyimserliğini korudu. O, kırk yıl bu sebeple proletaryanın ve halkın düşmanlarıyla döne döne dövüştü.

ARKADAŞIMIZ HASAN YALÇIN KONUŞURKEN SOLDA DOĞAN YURDAKUL.

GAZİANTEP TOPLANTISI

Şefik Hüsnü ölümünün 18'inci yıldönümünde Gaziantep'in Hoşgör mahallesinde yapılan bir toplantıda anıldı. Saygı duruşuyla başlayan toplantıda Şefik Hüsnü'nün hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Konuşmacılar revizyonistlerin ve bazı grupların Şefik Hüsnü'ye karşı giriştikleri saldırıları mahkum ettiler. Bu saldırılar karşısında Şefik Hüsnü'nün devrimci çizgisini savunmanın daha da büyük önem kazandığı üzerinde durdular. Devrimcilerin Şefik Hüsnü'nün devrimci yolunda yürüdüklerini söylediler. Andiçildikten sonra toplantı sona erdi.

MARAŞ FANFAZ KÖYÜNDE TOPLANTI

Şefik Hüsnü 7 Nisan akşamı Pazarcık'ın Fanfaz köyünde Antep, Maraş ve Pazarcık'tan gelen 100'e yakın devrimci tarafından anıldı.

Toplantıda konuşan bir proleter devrimci Şefik Hüsnü'nün hayatını ve mücadelesini anlattıktan sonra O'nun Türkiye ve dünya devrimci hareketindeki yerini belirtti. Revizyonist ve oportünist akımların Şefik Hüsnü'nün şahsında geçmişteki devrimci çizgiye saldırdıklarını söyledi. Bugün de bazı grupların bu meselede revizyonistlerle aynı dili kullanarak proleter devrimci harekete saldırdıklarını belirtti. Şefik Hüsnü'nün ortaya koyduğu 1926 programının bugün de gündemde olduğunu, Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü'nün proleter devrimci çizgisinin 57 yıldır mücadele ettiğini söyledi. 1977 yılının proleter devrimcilerin birliği yönünde önemli gelişmelere tanık olacağını belirterek bütün devrimcileri Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi temelinde, proleter devrimci hareketin saflarında birleşmeye çağırdı. Revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgilerinin oluşturduğu tekkelerin yıkılacağını, proleter devrimci hareketin bu mücadeleden de başarıyla çıkacağını belirtti.

Toplantıda söz alan devrimci bir köylü kızı da kadınların mücadelesini anlattı. Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü'nün fikirlerinin kadınların kurtuluşuna da ışık tuttuğunu belirtti. Kadınları iki süper devlete ve ağalığa karşı mücadelede proleter devrimci hareketin saflarına çağırdı.

Daha sonra iki süper devlete karşı bağımsızlık andı içildi. Marşlar ve ağıtlar söylendi.

k Hüsnü
ıldı

"Şefik Hüsnü yüce bir enternasyonalist ruh taşıyordu. O'nun başında bulunduğu TKP, uluslararası proletaryanın Türkiye 'deki öncü müfrezesi olduğunu hiç bir zaman unutmadı. Enternasyonal'de bütün ülkelerin partileriyle omuz omuza mücadele etti. Enternasyonal'de Türkiye proletaryasını uzun yıllar Şefik Hüsnü temsil etti. Şefik Hüsnü Komünist Enternasyonal'in en yüksek organı olan Yürütme Komitesi'nde Stalin dahil dünya proletaryasının birçok seçkin önderiyle dirsek dirseğe çalıştı. Dünya proletaryasına hizmet etti. Milletlerin kaderini tayin hakkını savundu. O'nun enternasyonalizm ruhu 1926 programında ifadesini buldu.

"Yakup Demirlerin ve İ. Bilenlerin sahte TKP'sinin Şefik Hüsnü'nün Partisiyle bir ilgisi yoktur. Yakup Demir bugünkü sahte TKP'yi Rus emperyalistlerinin emriyle kurmuştur. Yakup Demir revizyonistleri Kruşçev revizyonistinin uşağı olarak Lenin ve Stalin'in çizgisine tamamen zıt bir çizgi izlediler. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu görevini yüklendiler. Sahte TKP Mustafa Suphilerin ve Şefik Hüsnülerin çizgisini inkar etmek zorundaydı. Nitekim sürekli olarak proleter devrimci geçmişe saldırdıktan, Şefik Hüsnü'yü karaladıktan sonra, TKP'nin 1926 programını reddettiklerini açıkladılar. Çünkü 1926 programında emperyalizme uşaklık yoktur. Çünkü Şefik Hüsnü'de devrimin emperyalistler tarafından hediye edileceği cinsinden halk düşmanı fikirler yoktur. Onların sahip çıktıkları, geçmişin oportünist mirasıdır. Onlara layık olan budur.

"Şefik Hüsnü'ye 'devrimci' kisve altında saldıranlar da vardır. Bunun sebebi üzerlerindeki revizyonist etkilerdir. Onlar Şefik Hüsnü'ye saldırırken İ. Bilen revizyonistlerine göz kırpmaktadırlar.

"Marksizme saldıran, revizyonizmden destek aramak zorundadır. Nitekim onların eli İ. Bilen revizyonistlerinin küfür dağarcığından çıkmıyor.

"İnkarcılar cin olmadan adam çarpmaya kalkıyorlar. Türkiye halkına önerdikleri bir programları, bir siyasetleri yoktur. Şefik Hüsnü ise ta 1926'da bu sorumluluğunu yerine getirmiştir. Ve O'nun programı hala yaşamaktadır. Onların şimdi bir türlü yapamadıkları işi Şefik Hüsnü tam 51 yıl önce yapmıştır.

"Şefik Hüsnü'ye ve proletarya hareketine saldırmak revizyonizmden başka yere götürmez.

"Şefik Hüsnü'nün mirasçısı pozuna girerek eski sosyalistlik taslayanlar üzerinde de durmalıyız. Şimdi soralım: Mihri Belli Şefik Hüsnü'nün hangi fikrine sahip çıktı? Genç kuşaklara Şefik Hüsnü'den hangi fikri taşıdı?

"Mihri Belli'nin çizgisi Şefik Hüsnü'ye taban tabana zıttır. İşte Mihri Belli 1926 programını bu sebeple gizlemiştir. Şimdi ise O, İ. Bilenlerin, Behice Boranların sosyal-emperyalizme yaranma yarışına çıktıkları piste doğru atını sürmektedir. Artık Şefik Hüsnü'nün nasıl savunulacağı ve O'nu kimin savunduğu ortaya çıkmış bulunuyor. Şefik Hüsnü'nün yanında yer almayanlar İ. Bilenlerin yanına sürüklenmektedir.

"Şefik Hüsnü'ye saldıranlar yıkılacaktır. Yani iki süper devletin ülkemiz üzerindeki etkinliği yıkılacaktır. Büyük burjuvazi ve toprak ağalığı yıkılacaktır. Yani revizyonizm ve her türden oportünizm yıkılacaktır."

TÖB-DER GENEL MERKEZİ PROTESTO EDİLİYOR

Çeşitli şubelerin ve öğretmenlerin açıklamaları

TÖB-DER Genel Merkezinin 20 şubeyi feshetmesine karşı TÖB-DER Şubelerinin ve öğretmenlerin tepkileri devam ediyor. Hatırlanacağı gibi TÖB-DER Genel Merkezi 5 Şubat mitinginde İGD'li revizyonistlerin öğretmenlere saldırısını protesto ettikleri için 20 şubeyi feshetmiş ve kendilerine karşı çıkan öğretmenleri ihraç etmeye girişmişti. O zamandan bu yana çeşitli TÖB-DER şubeleri ve öğretmenler Genel Merkezin bu örgüt yıkıcı tutumunu protesto etmektedirler.

Son olarak TÖB-DER Gördes Şube kongresi aldığı bir kararla Genel Merkezi mahkum etmiştir.

TÖB-DER Yahyalı Şubesi Yönetim Kurulu adına Başkan Rifat Temel TÖB-DER'in gerçek birliğini savunduklarını açıklamış ve şöyle demiştir: "Hakim sınıfların düşünce ve fikir özgürlüğüne koydukları ambargoya karşı mücadele veren biz öğretmenler, Merkez Yürütme Kurulunun 20 şubeyi feshetmesini şiddetle kınar, öğretmenler hakkında soruşturma açılmasını protesto ederiz."

Kemah TÖB-DER Şubesi Başkanı Hüsnü Çağrı ise verdiği demeçte Şube Yönetimlerini ve bütün öğretmenleri, Genel Merkezin tutumunu kınamaya çağırmıştır. Havza Şubesi Yönetim Kurulu protestosunda, TÖB-DER Genel Merkezinin "anti-demokratik uygulamalarına bir yenisini daha eklediğini" belirtmektedir. Kavak Şubesi Sekreteri Fuat Akman Genel Merkezin yanlış tutumunu kabul etmeyeceklerini açıklamıştır. Vezirköprü Şubesi Sekreteri Yusuf Akkaya, Genel Merkezin devrimci öğretmenlere uyguladığı baskıyı şiddetle kınamıştır. Araç Şubesi Başkanı Rıfkı Acar ise, Genel Merkezin tutumunu kınadıklarını ve bu konuda protestolarını Merkeze yolladıklarını bildirmiştir. Çatalzeytin Şubesi Başkanı Mazhar Özcan 20 şubenin işten el çektirilmesini "tekkeci ve anti-demokratik" bir tutum olarak nitelemiştir. Kastamonu Şube Yönetim Kurulu Üyesi ve eski Başkan İbrahim Özipek, TÖB-DER Genel Merkezinin öğretmenleri örgütten atmayı öteden beri düşündüğünü söylemiştir. TÖB-DER Abana Şubesi Başkanı K. Yıldırım Akın, atılma ve fesihlerde suç görülen sloganın "Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganı olduğunu belirtmekte ve şöyle demektedir; "Gezin, anlatın, nerede ne kadar öğretmen, halk bulabilecekseniz bu slogana karşı olabilecek? Bu konuda ankette gücünüzü deneyiniz". TÖB-DER Tosya Şubesi Yönetim Kurulu ise feshedilen İnebolu Şubesine bir yazı göndererek ihraçları ve fesihleri protesto etmiştir.

Öte yandan TÖB-DER Safranbolu Şubesi üyelerinden Osman Eğritaş, Sadık Güney, Cevat Yıldırım, Halil Önder, Ramazan İkiz, Hamdi Akçaoğlu, İsmail Çakar ve Muhsin Artuk ortak imzaladıkları bir yazıyı TÖB-DER Genel Merkezine yollamışlar ve "bu davranışınızı, örgüt içi demokrasiye indirilmiş bir darbe sayıyoruz" demişlerdir. Gördes Kıranköyü'nden öğretmen Osman Okyaya şunu yazmıştır: "TÖB-DER Genel Merkezinin 20 şubeyi kapatmasını Kıranköy öğretmenleri ve halkı olarak protesto ediyoruz."

TÖB-DER Genel Merkezinin öğretmen kitlelerine karşı giriştiği bu saldırının püskürtülmesi, ihraç ve fesihlerin durdurulması, TÖB-DER'in yurtsever bir kitle örgütü olarak halka karşı görevlerini yerine getirebilmesi için öğretmenlerin mücadelesi güçlenmektedir.

Devrimci Öğretmen Dergisi ihraçlara karşı çıkıyor

TÖB-DER Merkez Yürütme Kurulu'nun kendileri gibi düşünmeyen şubelere ve öğretmenlere karşı girişmiş olduğu tasfiye hareketi bütün öğretmenler tarafından tepkiyle karşılanmaktadır. Devrimci Öğretmen Dergisi de Genel Merkezin fesih ve ihraç kararlarını protesto etmektedir:

"TÖB-DER Genel Merkez revizyonist yönetici kliğinin 20 Şubeyi kapatma girişimi ÖRGÜTÜ PARÇALAYICI bir harekettir. ... TÖB-DER yönetimi demokratik merkeziyetçiliği ve örgüt içi demokrasiyi bir kenara bırakarak Mart başlarında 20 şubenin yönetim kurullarına işten el çektirmiştir. Bu şubelerin tümünde yönetimin görüşlerini benimsemeyen TÖB-DER'li öğretmenler bulunmaktadır.. Devrimci öğretmenler burjuvazinin işine yarayacak olan girişimleri protesto eder, Genel Merkezi bu hatalı tutumdan vazgeçmesi konusunda uyarırız. Bu ve benzeri hatalara devam edildiği sürece örgütün geleceğini tehlikeye düşürmesi muhtemel olayların tek sorumlusu Genel Merkez olacaktır." (Devrimci Öğretmen Sayı:4)

KATİLLER BULUNSUN HESAP SORULSUN

Şehit Süleyman Akdağ'ın Mücadelesi Örnek Olsun!

6 Nisan sabahı faşistler tarafından yurdumuza yapılan planlı ve ani bir baskın sonucu yaralanan Süleyman Akdağ kardeşimiz doktorların, sağlık personelinin ve devrimcilerin bütün çabalarına rağmen kurtarılamadı. Ve 12 Nisan günü aramızdan ayrıldı. Fakat O'nun iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı elinde tuttuğu bayrak bugün daha da yüksekte dalgalanıyor. Şimdi halkımıza hizmet etme yolunda daha da kararlıyız.

Kardeşimiz mücadelesindeki kararlılığı, cesareti ve alçakgönüllülüğüyle hepimize örnektir. Yurtsever ve devrimciydi. O, Kürt milliyetindendi ve iki milliyetten halkımızın iki süper devlete karşı ortak mücadelesini savunuyordu.

Polis arkadaşımızın cenazesini kaçırdı. Devrimcilerin bütün uğraşılarına rağmen polis cenazeyi devrimcilere vermemekte direndi. Ama O'nu anmamızı faşistleri ve revizyonistleri teşhir etmemizi engelleyemedi.

Arkadaşımızın anısına yapılan forumda; iki süper devletin dünya üzerindeki hegemonya mücadelesi, silahlanma yarışı ve dünya halklarına karşı giriştikleri karşı-devrimci saldırılar teşhir edildi. Üçüncü bir dünya savaşı tehlikesinin var olduğu anlatıldı. Süleyman arkadaşımızı vuran kiralık katillerin bulunması ve hesap sorulması istendi. Ülkemizde bu tür faşist saldırıların devlet siyaseti olduğu çeşitli örneklerle açıklandı. Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin düşmanlarının faşistler olduğu vurgulandı. Milli bağımsızlığımızın ve halkımızın düşmanı faşist MC protesto edildi.

Forum sırasında ve sonrasında "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Öğrenim Özgürlüğü, Can Güvenliği", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun", "Katil İktidar", "Süleymanlar Ölmez", "Doğuda Milli Zulme Son", "İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Nihayet" gibi sloganlar geniş bir öğrenci kitlesi tarafından hep bir ağızdan haykırıldı. Daha sonra devrim andı içilerek dağılındı.

Bu gösteride de bir kere daha görüldü ki, halk için ölüm, bütün ölümlerden daha yücedir ve ölümlerin en değerlisidir. Bir avuç faşistin ve revizyonistin hizmetindeki ölüm ise, bir tüyden de hafiftir ve hiçbir değeri yoktur.

HACETTEPELİ
PROLETER DEVRİMCİLER

Rusya ile Şubat'ta yürürlüğe giren enerji sözleşme

SOSYAL-EMPERYALİSTLER YU
ENERJİ KISKACINA ALMAK İ

1976 yılı sonunda Rusya ile yapılan, Batum-Hopa enerji nakli hattı anlaşması, Resmi Gazetenin 26 Şubat 1977 tarihli sayısında yayınlanarak yürürlüğe girdi. Bu anlaşmaya göre gelecek yıldan itibaren Rusya'dan elektrik ithal edilecek. Böylece 1975 yılında Bulgaristan'dan ödünç elektrik almak hayaliyle başlayan, enerji açığını sosyal-emperyalistlere dayanarak kapatma siyaseti, bugün enerji şalterimizi Sovyet Sosyal-emperyalistlerine teslim etmekle sonuçlanma yolundadır.

● SOSYAL EMPERYALİSTLER ELEKTRİĞİMİZE ÖNCE BULGARİSTAN ÜZERİNDEN EL UZATTILAR

Bulgaristan'la ilk enerji anlaşması imzalandığında, bunun "karşılıklı enerji alış-verişi" olduğu ileri sürülüyordu. Bulgar revizyonistleriyle yapılan protokole göre yaz aylarında 75 milyon kilovatsaat enerji alınacak, kışın aynı miktarda enerji geri verilecekti. Gerçekte ise, büyük bir enerji sıkıntısı içinde olan Türkiye'nin hiçbir zaman dışarıya enerji veremeyeceği herkes tarafından açıkça görülüyordu. Nitekim Bulgaristan'dan alınan yıllık elektrik miktarı 330 milyon kilovatsaate çıkmıştır. Şu son günlerde ise bu miktarı 500 milyon kilovatsaate çıkarmak için Bulgarlarla görüşmeler yapılıyor.

Bulgaristan sosyal-emperyalist enerji tekelinin Balkanlardaki sıçrama tahtasıdır. Bulgaristan'dan alınan elektrik, gerçekte Rusya'nın elektriğidir. Enerji bağımlılığı da gerçekte Sovyet sosyal-emperyalistlerine enerji yönünden bağlanmaktır. Bu bağımlılığı 8 Nisan 1977 tarihli Hürriyet Gazetesi şöyle anlatıyor

"Doğu Meriç santralinden alınan elektrik bugün tüm Trakya'da ve İstanbul'un Hadımköy'e kadar olan bölümünde kullanılmaktadır. İstanbul'un içme suyu tesisleri ve Terkos şebekesi Bulgar elektriği ile çalışmaktadır. ... Gerektiği zaman bütün Türkiye-ye dağılan hatlar bu elektrik ile beslenebilmektedir. Ancak elektriği ileten Doğu Meriç santrali Bulgaristan enterkonnekte sistemine bağlıdır. Sadece Türkiye için üretim yapar gibi görünmesine rağmen, bu sistem enerji açığını ve enerji fazlasını Bulgar enterkonnekte sistemiyle dengelemektedir. Öte yandan Bulgaristan, COMECON ülkeleri diye adlandırılan Sovyet Rusya, Romanya, Çekoslovakya, Doğu Almanya, Polonya enterkonnekte elektrik sistemine bağlanmıştır. ... Bu durumda Doğu Meriç santrali de Sibirya'dan Berlin'e, Moskova'dan Prag'a uzanan enterkonnekte sistemin bir parçası olmaktadır. Yani üretim ve tüketimde bazı dengesizlikler ortaya çıktığı zaman Sibirya'da üretilen elektrik Terkos gölüne kadar gelmektedir. Türkiye enterkonnekte sisteminde bazı yük dağıtım ayarlamaları yapılırsa Sibirya'dan gelen elektrik Anadolu içlerine kadar dağılabilir."

Böylece sosyal-emperyalistler Bulgaristan aracılığıyla enerjimize ilk kancayı attılar. Ama onların niyeti enerji şalterimizi tümüyle ele geçirmektir.

● RUSYA İLE YAPILAN ENERJİ SÖZLEŞMESİ KISKACIN İKİNCİ UCUDUR

Batıdan Bulgaristan üzerinden alınan enerjiden sonra doğuda Hopa-Batum hattı ile sosyal-emperyalistler yurdumuzu enerji kıskacına alma planlarında önemli bir adım daha atıyorlar. Sözleşmenin 1'inci maddesine göre Türkiye;

- 1 Temmuz 1978 tarihinden, 31 Aralık 1978 tarihine kadar 50 (Megavat) MW güçte, 150 milyon kilovatsaat,
- 1 Ocak 1979 tarihinden, 31 Aralık 1981 tarihine kadar 100 MW güçte. 620 milyon kilovatsaat,
- 1 Ocak 1982 tarihinden, 31 Aralık 1986 tarihine kadar 100 MW güçte, 720 milyon kilovatsaat

elektrik enerjisi satın alacaktır. Bulgaristan'dan alınan 500 milyon kilovatsaatlik enerji de hesaba katılırsa, ülkemiz 1979 yılında sosyal-emperyalistlerden 1,2 milyar kilovatsaat elektrik enerjisi ithal edecektir. 1977 yılı başında Türkiye'nin elektrik üretimi 17 milyar kilovatsaat civarındadır. En iyimser tahminle 1979 yılında bu miktar 22-24 milyar kilovatsaat olacaktır. Bu durumda 1979 yılı başında Türkiye'nin elektrik tüketiminin %5'i (yüzde 5) Rusya'ya bağlanmış olacaktır. Bu oran bütün Doğu ve Güney Doğu Anadolu'nun elektrik tüketiminden fazladır. %5'lik bağımlılık aslında enerji sistemini büyük ölçüde kontrol etmeye yetmektedir. Bu ihtiyacın karşılanmaması Türkiye'nin bütün enerji sistemini etkileyecektir. Yeni Çarlar çok önemli bir şantaj aracı elde etmektedirler.

1975-de-Bulgaristan'dan "ödünç" alınan 75 milyon kilovatsaatle başlayan enerji ithalatı, 4 yıl içinde 16 kat artarak 1,2 milyar kilovatsaate ulaşmış olacak. Hakim sınıfların bugünkü teslimiyetçi politikaları ve içine düştükleri ekonomik buhran şartlarında bu artışın daha da hızlanması kaçınılmaz olacaktır. Bağımlılığa yol açan enerji bunalımının nedeni, Türkiye hakim sınıflarının emperyalistlerin "desteğine" bel bağlayan ekonomi politikalarıdır. Bugün elektriğimizin şalterini Rusya'ya teslim etme politikası, yıllardır süregelen baraj, santral gibi hayati enerji yatırımlarını emperyalist kredilerle ve emperyalistlerin isteklerine göre yürütme politikasının devamıdır. Şimdi emperyalistlerden "dış kredi" bulunamayınca termik santralleri çalıştıracak petrol alınamıyor, enerji yatırımları duruyor. Döviz tahsis edilememesi nedeniyle yapımlarının 1977 de tamamlanması planlanan Tunçbilek I, Tunçbilek II gibi birçok santral enerji üretimine başlayamamaktadır. Yine döviz transferi yapılamadığı için Keban barajının 5 ve 6'ncı ünitelerinin yapımına bile başlanamamıştır. 1977 yılından 1982 yılına kadar tamamlanması planlanmış santrallerin 27,2 milyar kilovat elektrik üretmesi beklenmektedir. Yatırımların çok iyimser bir tahminle, ortalama birbuçuk yıllık gecikme ile gerçekleşmesi önümüzdeki 5 yılda 9 milyar kilovatsaatlik bir enerji açığı yaratacaktır. Bu, önümüzdeki 5 yıl içinde enerji açığının yılda 2 milyar kilovatsaat daha artması demektir. Yeni Çarlar bu açığı "karşılamanın" planlarını şimdiden yapıyorlar. Enerji sözleşmesinin satınalınacak enerji miktarlarını belirten 1.maddesinin sonuna şu bölüm eklenmiştir:

"TEK (Türkiye Elektrik Kurumu) yukarıda belirtilen miktarların üzerinde elektrik enerjisi talebinde bulunduğunda, EME (Sovyetler Birliği Merkezi Elektrik Kurumu) bu talebi karşılayabilirse, taraflar ilaveten enerji temini konusunda anlaşırlar."

Sosyal-emperyalistler elbette bu talebi karşılayabilirler, ama giderek ağırlaşan şartlarla.

Sözleşmenin "Diğer Şartlar" başlıklı 11'inci bölümünde ise sosyal-emperyalistlerin TEK dışında çeşitli kuruluşlarla da bu tip sözleşmeler yapma niyetleri itiraf edilmektedir:

"İşbu sözleşme şartları gerek sözleşme sahibi kuruluşların yapacağı başka sözleşmeler, gerekse S.S.C.B. ve Türkiye'deki başka firmalar arasında yapılacak sözleşmeler için geçerli olmayacaktır."

Sözleşmeye ek protokolün 3 üncü maddesi ise şöyledir:

"EME heyeti TEK heyetinin Leninakan bölgesinden yapılacak enerji nakli ile ilgili şartları görüşmeye hazır olmadığı hususundaki beyanatından haberdar olmuştur."

Sosyal-emperyalistler bir bağımlılık sözleşmesini imzalattırırken bir diğerini teklif edecek kadar sabırsızlar.

● SOSYAL-EMPERYALİST SOYGUNUN TESCİLİ

Sözleşmenin 4'üncü bölümünde satınalınacak elek riğin fiyatı şöyle tesbit ediliyor:

- Satınalınan elektriğin miktarına bağlı olmaksızı Temmuz-Aralık 1978 aylarında her ay için 5 mi yon lira olmak üzere 30 milyon lira, 1979 yılı dan itibaren de her ay 10 milyon yani yılda 1 milyon lira "kurulu güç karşılığı" adı altında sa bit bir para ödenecektir.
- Bu sabit miktarın üzerine satınalınan elektriğ her kilovatı için 18,5 kuruş ödenecektir.

1982 yılında, 720 milyon kilovatsaat elektrik satı alınması halinde, sabit para ile birlikte elektriğin k lovatsaat fiyatı 36,6 kuruşa gelecektir. Sadece sözle mede belirtilen fiyatlarla ve belirtilen miktarlarda lektrik satınalınması halinde, önümüzdeki 9 yıl Rusya'ya ödenecek para şöyle olacaktır:

	Alınacak Elektrik Miktarı (Milyon Kilovatsaat)	Elektrik Karşılığı Ödenen (Milyon Tl.)	Kurulu güç Karşılığı Ödenen (Milyon Tl.)	TOPLA Ödeme (Milyon
1978	150	28	30	5
1979	620	115	120	23
1980	620	115	120	23
1981	620	115	120	23
1982	720	134	120	25
1983	720	134	120	25
1984	720	134	120	25
1985	720	134	120	25
1986	720	134	120	25
	5.610	1.043	990	2.03

2 milyar liranın üzerindeki bu tutar sadece Batu üzerinden alınan elektriğin bedelidir. Bulgaristan ü rinden de şimdilik yılda 500 milyon kilovatsaat elek rik alınacaktır. Bu elektrik için de şimdiki fiyatlar yılda 200 milyon lira, 1986 sonuna kadar 1,8 milya lira ödenecektir. Sosyal-emperyalistlere ödenecek b 4 milyar lira sadece bugün alınması kararlaştırıla miktar ve fiyatlara göre hesaplanmıştır. Aslında alı nan elektriğin miktarı önceden planlanandan daha fazl olduğu gibi, fiyatlar da artmaktadır.

Sosyal-emperyalist soyguncuların, enerji buhran içinde kıvranan hakim sınıflara kabul ettirdikleri söz leşme maddelerine göre; satınalınan elektriğin fiyat aynı yıl içinde dört defa artabilecektir;

1- Miktar arttıkça elektriğin fiyatı da artmakta dır. Örneğin, 1982 yılında sözleşmede belirtilen 72 milyon kilovatsaatten fazla elektrik talep edildiği tak dirde verilecek ek elektriğin kilovatsaati 36,6 kuruş tan 40 kuruşa çıkacaktır. Türkiye ekonomisinin için düştüğü bunalım, enerji bağımlılığının artması yönün de gelişiyor. Bu şartlarda sözleşmedeki miktarları üzerinde elektrik talep edilmesi olağandır. Bu sözleş me maddesi ile sosyal-emperyalistler ihtiyacın e çok olduğu anda fiyatı arttıracaklardır. Bulgar hay dutları da efendilerinden öğrendikleri bu yolu Türki

RUSYA İLE ENERJİ SÖZLEŞMESİ NE GETİRİYOR

1- Doğudan ve batıdan enerji sistemimize atılan kanca Rusya'ya siyasi etkinliğini artırma olanağı vermektedir. Onlar sözleşmeye her türlü şantajı yapmalarına olanak veren maddeler koydurmuşlardır. Öte yandan başlatılan enerji bağımlılığının giderek artırılması için uygun bir durum yaratmışlardır.

2- Bu sözleşme ağır bir sömürünün tescilidir. Sözleşmenin maddelerine göre bir yılda enerji fiyatı dört defa artabilecektir. Sözleşmeye göre Ruslar sattıkları enerji arttıkça fiyatı da artırabileceklerdir. Fiyatlar altının fiyatındaki artışla birlikte yükselecektir. Enerji fiyatları yine petrolün fiyatı arttıkça artacaktır. Son olarak bu fiyatlar Türk parasının değeri düştükçe artacaktır.

3- Bu sözleşme Rusya'ya ülkemize sermaye ihracı olanağı vermektedir. Ruslar sözleşmeye göre verdikleri kredilerin faiziyle de ülkemizi sömüreceklerdir.

4- Sözleşme elektrik teçhizat malzemesinin Rusya'dan alınmasını öngörmektedir. Böylece onlar, dış ticaretimiz üzerinde denetim kurma olanağını bulacaklardır.

5- Türkiye'ye girecek malzeme ve teçhizat teknoloji bağımlılığı doğuracaktır. Rusya sözleşmeye göre yurdumuza uzman ve danışmanlar gönderme olanağı bulmaktadır.

n anlamı

DUMUZU
İYOR

ə'ye karşı uyguluyorlar. Gazeteler, Türkiye'nin Bul-
ıristan'dan elektrik ithalatını 330 milyon kilovatsaat-
n 500 milyon kilovatsaate çıkarmak istediğini bildi-
nce, Bulgarların bu isteği kabul ettiklerini, ancak
etrol fiyatlarındaki artış ve işletme giderlerindeki
ükselme sebebi ile" elektriğin fiyatına %30 zam iste-
klerini yazıyor.
2- Sözleşmede elektrik fiyatları 1982 yılından iti-
ıren, şimdiye kadar bilinen emperyalist sömürü i-
şkilerinde bile görülmeyen bir esasa, petrol fiyatı
sasına bağlanmaktadır. Petrol fiyatlarındaki artışa
öre her yıl %7'ye (yüzde 7) kadar zam yapılacaktır.
etrol fiyatları %7'den daha fazla artmamaktadır. Fi-
atın petrole bağlanmasından dolayı satınalınan elekt-
ğin kilovatsaat fiyatı şöyle artacaktır:

1982 yılında 36,6 kuruş
1983 yılında 38,1 kuruş
1984 yılında 39,5 kuruş
1985 yılında 41,4 kuruş
1986 yılında 43,0 kuruş

Sosyal-emperyalistler enerji fiyatını petrol esası-
a bağlamak suretiyle Türkiye'yi petrol üreten ülke-
re karşı bir tutuma zorlamayı amaçlıyorlar. Onlar
er fırsattan yararlanarak Üçüncü Dünya ülkelerini böl
eye, birbirine düşürmeye çalışıyorlar.
3- Rusya ile yapılan bütün sözleşmelerde olduğu gi
i bu sözleşmede de fiyatlar altın esasına bağlanmış-
r. Altının dolara göre değerinin değişmesi halinde
atınalınan elektriğin fiyatı artacaktır.
4- Sık sık olduğu gibi Türk lirasının değerinin dü-
ürülmesi halinde de satınalınan elektriğin maliyeti
ükselecektir.

Artması kaçınılmaz olan ithalatın yanında gelecek-
ki fiyat artışları da hesaba katıldığında, önümüzdeki
yıl içinde sosyal-emperyalistlere ödenecek para yu-
ırıda hesapladığımız 4 milyar liranın çok üstüne çı-
acaktır. Açıkça görüldüğü gibi Yeni Çarlardan tesli-
iyet ve boyuneğme karşılığında alınacak olan kredi-
rin büyük bir kısmı sadece enerji sömürüsü yolu ile
ne onlara kaptırılmaktadır.

DAHASI VAR

Elektriğimizin şalterini sosyal-emperyalistlere
eslim eden bu anlaşmadan doğan sömürü sadece aşırı
yatlara göre ödenecek paradan ibaret değildir. Bu ba-
ımlılık anlaşması aynı zamanda emperyalist sömü-
ünün bütün biçimlerini de içermektedir. Sermaye ih-
aç etmek ve buna dayanarak ülkelerin dış ticareti,
eknolojisi üzerinde denetim kurmak emperyalizmin
enel karakteridir. Sosyal-emperyalistler de bir yan-
an buhrandan yararlanarak kabul ettirdikleri yüksek
yatlarla ülkemizi sömürürken, bir yandan da ser-
aye ihracı yoluyla sömürülerini katmerleştiriyor-
r. Sözleşmeye ek protokolün ikinci maddesi şöyle-
r:

"TEK heyeti Türkiye topraklarından geçen 220 kV-luk enerji iletim hattı ve şalt teçhizatının bir kısmını EME'den ve EME tarafından sağlanacak kredi ile almak arzusunu ifade etmiştir. Kredi şartları taraflar arasında kararlaştırılacaktır."

Bu madde ile sosyal-emperyalistler elektrik satı-
ından sağladıkları kârların üzerine, kredi faizlerini

de ekleyeceklerdir. Rusya'dan alınan malzeme ise Yeni Çarların ithalatımızdaki payını ve dış ticaretimiz üzerindeki denetimini biraz daha arttıracaktır. Ayrıca, yurdumuzda Rus malzeme ve teçhizatının kullanılması enerji bağımlılığının artmasına paralel olarak teknolojik bağımlılığı da geliştirecektir. Sözleşmenin 'Konu' başlıklı bölümünün 4. maddesi böyle bir teknoloji bağımlılığına kapı aralıyor:

"....TEK'in isteği üzerine Türkiye topraklarında kalan 220 kV (kilovolt) luk iletim hattının muhtelif kısımlarının projelendirilmesinde EME gereken danışmanlığı yapar. Danışmanlığın kapsamı ve zamanı daha sonra kararlaştırılacaktır."

Enerji bağımlılığının sonuçları açısından Bulgaristan örneği burada bir kere daha hatırlanmalıdır. Bulgaristan'ın enerji bağlantıları Rusya'nın şartlarına göre hazırlanmış plan ve projelere göre kurulmuş, ülke içinde kurulan güçlerin %80'i (yüzde 80) Rusya'dan ithal edilen makina ve teçhizat ile donatılmıştır. (HALKIN SESİ, Sayı 85-Rusya'dan Enerji Almanın Sonu)

SOSYAL EMPERYALİST ENERJİ KISKACI PARÇALANMALIDIR

Sosyal-emperyalistlerle yapılan enerji sözleşmesi, "ilave enerjinin temini", "malzeme ve teçhizat kredisi verilmesi", "danışmanlık ve proje" gibi konularda "şartları ve kapsamı taraflarca sonradan kararlaştırılacak" bir dizi yeni anlaşmanın kapısını açmaktadır. Sosyal emperyalistlere elini veren kolunu kurtaramaz. Onlarla yapılan her bağımlılık anlaşması yeni ve daha ileri bağımlılık anlaşmalarının girişi olmaktadır. Enerji açığını kapamak için sosyal-emperyalistlere el uzatmak çıkar yol değildir. Bu onlara büyük bir şantaj silahı vermektedir. Arpaçay barajının temelini atmak için "siyasi belge" imzalanmasını şart koşan, rafineriye karşı Akdeniz'de üs isteyenler ellerine böyle bir silah geçince neler istemezler?

Birkaç milyarlık kredi uğruna Yeni Çarlara boyun eğen hakim sınıflar böyle bir enerji şantajına direnebilirler mi? Bu şantajın hukuki çerçevesi de bu sözleşmede şimdiden hazırlanmıştır. 'Teknik şartlar' başlıklı bölümün bazı maddeleri şöyledir:

"Madde 6- Teçhizatın bakımı ve tamiri amacı ile ve bu iş için gerekli süre boyunca TEK ve EME enerji alış-verişini tamamen kesmek ve sınırlamak hakkını haizdir."

"Madde 7- Teçhizat ve enerji iletim hattı elemanlarının arızalanması halinde TEK ve EME arızanın giderilmesi için gereken süre enerji alış-verişini kısmen veya tamamen kesmek veya sınırlamak hakkını haizdir."

"Madde 8- .... Enerji nakli kesintilerinde, TEK bu kesinti süresince ve bir ayı geçmemek üzere garanti edilen güç bedelini öder."

Bu maddelere dayanarak, sosyal-emperyalistler herhangi bir anda elektriği keserek şantaj yapabileceklerdir. Üstelik Türkiye anlaşmaya göre, elektrik almadığı halde borçlu bile çıkacaktır.

Bu sözleşme Yeni Çarların yurdumuz üzerindeki tahakküm emellerini gerçekleştirme yolunda önemli bir adımdır. Bu sözleşmenin emperyalist sömürüyü açıkça gözler önüne seren maddeleri bütün yurtseverler için uyarıcı olmalıdır. Sömürüden de önemlisi sosyal-emperyalistler, enerji sistemimize attıkları kancayı yurdumuz üzerinde siyasi etkinliklerini artırmak için kullanacaklarıdır. Onlar ekonomik yayılmalarının bu amaca hizmet eden bir zemin olduğunu açıkça söylemektedirler. Yeni Çarlar enerji sistemini kontrol altına alarak büyük burjuvazi üzerinde etkinlik sağlamak, teslimiyetçi eğilimi güçlendirmek istiyorlar. Fabrikalarının durması pahasına büyük burjuvazinin Rusya'ya direnemeyeceği şimdiden ortadadır. Yapılan enerji sözleşmesi ile atılan adımın tehlike herkesçe kavranmalıdır. Bütün halkımız bu anlaşmaya ve enerji şalterinin sosyal-emperyalistlere teslimine karşı çıkmalı, Yeni Çarların ülkemizi içine almaya çalıştıkları bu enerji kıskacını parçalamalıdır.

İşte Yeni Çarların «dostluğu»

Parası olandan para, olmayandan mal, o da yoksa angarya

Sosyal-emperyalistler Doğu Avrupa'daki enerji tekellerini geliştirmek ve merkezileştirmek amacı ile 1970'den itibaren bir dizi proje uygulamaya başladılar. Yeni Çarlar bu proje dizisine "Drujba-Dostluk" adını veriyorlar.

Bulgaristan'ın elektriğinin Rusya'nın merkezi elektrik sistemine bağlanması işte bu "Dostluk" projesi ile olmuştur. Bu projeye göre Bulgaristan Rusya'dan kendi ihtiyacı için enerji ithal etmek üzere ve yine kendi kaynakları ile Rusya'da santral inşa etmektedir.

"Dostluk" projesinin bir bölümü de Doğu Avrupa ülkelerinin petrol ve tabii gaz ihtiyaçlarının Rusya'daki tek bir vanadan kontrolünü öngören Orenburg-Ujgorot hattıdır. 2750 kilometrelik bu tabii gaz ve petrol boru hattının maliyeti 7 milyar rubledir. COMECON ülkeleri Rusya'dan petrol ve tabii gaz alabilmek için bu hattın bir bölümünü yapmaya zorlanmışlardır. Tamamen Rus enerji tekelini güçlendirmek amacı ile yapılan bu hattın mali yükü COMECON ülkelerinin sırtına yüklenmiştir. Bu ülkeler önemli bir kısmı Rusya'da çalışmak şartıyla 25.000 işçi göndermek zorunda bırakılmıştır.

COMECON ülkelerinin sırtına binmeye "dostluk" adını takan Yeni Çarların "ekonomik yardımlaşma ve işbirliğinde hakkaniyet esaslarına uyulması" adı altında yaptıkları ise şudur:

COMECON içinde en varlıklı sayılan Doğu Almanya hattın 560 kilometrelik kendi bölümü için 3 milyar ruble vermiştir. Hattın sadece %20 (yüzde yirmi) kadarı topraklarında bulunan Doğu Avrupa ülkeleri proje maliyetinin %45'inden (yüzde kırkbeş) fazlasını yüklenmişlerdir.

Ekonomik durumu bozuk olan, ödeme güçlükleri içindeki Polonya'ya ise "dostluğun" gerektirdiği anlayış gösterilmiştir. Polonya sadece 500 milyon ruble harcayacak, buna karşılık kendi işgücünü kullanarak, her türlü malzemeyi de kendi dövizi ile ithal etmek suretiyle hattın Rusya'daki 318 kilometrelik en zor bir bölümünü inşa edecektir. Doğrusu gerçekten "dostça" bir yardım ve oldukça "hakkaniyetli!"

Sosyal-emperyalistlere en fazla uşaklık etmek uğruna ekonomisi altüst olan, dövizi tükenen Bulgaristan ise en çok işgücünü vermektedir. Bu hattın yapımı için Rusya ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinde çalışan Bulgar işçilerinin yanında, çok sayıda Bulgar işçisi de Rusya'da en ağır ve en pis işlerde çalışmaktadır. Üstelik bu işçiler kazandıklarını da ülkelerine gönderememektedirler. İşte bu da Yeni Çarların Bulgaristan'a mükâfatı.

Parası olandan para, olmayandan mal. Hiçbir şeyi olmayana angarya! Bu usül, feodal çağlarda köyleri basan zorbaların, halkı iliklerine kadar sömürebilmek için kullandıkları usüldür. "Altın esasına bağlı krediler", "petrol esasına bağlı fiyatlar" ile emperyalist sömürü usüllerine zengin katkılarda bulunan sosyal-emperyalistler, eski çağların sömürücülerinin tecrübelerinden yararlanmayı da unutmuyorlar.

Bu "Dostluk"tan yakasını sıyırabilmeyi başaran tek Doğu Avrupa ülkesi, bu hattın yapımına katılmayı kesinlikle reddetmiş olan Romanya'dır. Romanya, COMECON ülkeleri içinde enerji ihtiyacını büyük ölçüde kendi kaynakları ile karşılayabilen tek ülkedir.

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor!

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır.. kampanyamızı imzalayan

AZİZ NESİN

«Bütün emperyalist güçlere karşı savaştan yanayım»

● MALATYA

Arapkir'den 70 yurtsever memur, işçi, köylü, esnaf, öğrenci:

"Bizler Arapkir halkı olarak sosyal-emperyalizmin MC ile yapmak istediği 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını şiddetle protesto ediyoruz.

"Faşist MC'nin Türkiye halkına yaptığı baskı ve işkenceler yetmiyormuş gibi, bir de sosyal-emperyalistlerle işbirliği yapıyor. Ama bağımsızlığına düşkün Türkiye halkı hiç bir zaman emperyalistlere boyun eğmediği gibi sosyal-emperyalistlere köle olmayacaktır."

Atatürk Ortaokulundan bir grup devrimci:

"Yeni Çarlarla 'işbirliği'ne karşı çıkıyoruz. İki süper devlete karşı Üçüncü Dünyayla sımsıkı birleşmeliyiz"

Arguvan'dan Mahir Özkoluaçık:

"Rusya, yapılacak olan 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasıyla ülkemizi siyasi alanda kendine bağımlı kılacaktır.

"Bağımsızlığımızı zedelediği için bu anlaşmaya karşı çıkıyoruz. Dostluk ve işbirliğinin emperyalistlerle değil Üçüncü Dünya ülkeleriyle yapılmasını istiyoruz."

● ERZİNCAN

Çayırlı'nın Ördekhacı köylülerinden 156 yurttaş:

"Yurtseverler üzerinde baskı ve zulüm uygulayan Milliyetçi Cephe hükümetinin sosyal-emperyalistlerle imzaladığı sözde 'barış ve dostluk' aslında düşmanlık ve kölelik anlaşmalarını imzalarımızla reddediyoruz."

Çayırlı'nın Bulmuş köyünden Ali Ateş (lise öğrencisi):

"Rus sosyal-emperyalistleri dünyayı ele geçirmek, üçüncü bir dünya savaşını çıkarmak peşindedirler. Bu emellerine varmak için de boğazları mızdan savaş gemilerini geçirmekte, 'dostluk ve işbirliği' maskesi altında anlaşmalar yapmaktadırlar. Bu anlaşmanın ülkemize zarar getireceği açıktır."

● KAHRAMANMARAŞ

Marteks işçileri:

"MC faşistleri geçmişte Amerikan emperyalistleriyle olduğu gibi, bugün de sosyal-emperyalistlerle "dostluk" ilişkilerini geliştirerek emperyalist zincirin ülkemizi halkalamasını arzuluyorlar.

"Bağımsızlık süper devletlere güven vererek, dost olarak değil, onlara karşı dişe diş mücadeleyle kazanılır, korunur.

"Merteks fabrikası işçileri olarak 'Yeni Çarlarla Dostluk ve İşbirliği Anlaşmasına Hayır diyor ve Halkın Sesi'nin açtığı kampanyayı yürekten destekliyoruz."

● IZMİR

Buca Cezaevinden 152 tutuklu ve mahkum:

"Bizler Rusya ile 'işbirliği' anlaşması yapılmasını istemiyoruz. Bugün dünyanın en büyük silah tüccarı ve saldırganı olan bir ülke ile anlaşma yapmak, onun ülkemizin ve halkımızın zenginliklerini sömürmesini kolaylaştırmak demektir. Biz Amerikan emperyalizmine olduğu gibi onun yerini almak isteyen Rus sosyal-emperyalizmine de müsaade etmeyeceğiz. Biz ülkemizin bağımsız ve demokratik olmasını istiyoruz. Bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz."

Laborant Okulundan Yılmaz Durmaz (teknisyen), Selçuk Dursun (teknisyen), Abdullah Demir (laborant-öğrenci), Ramazan Varel (öğrenci), Ünal Yılmaz (işçi), Mehmet Dallı (işçi-öğrenci), Tuncay Sanlı (öğrenci), Feridun Ersunbaşı (laborant), Zehra Akpınar, Münevver Yay, Mukadder Komaç, Safinaz Çoban ve 20 yurtsever:

"Sosyal-emperyalistlerin yurdumuz üzerindeki ekonomik, siyasi ve kültürel etkinliği gün be gün artmaktadır Yeni Çarlar MC faşistlerinin milli hainliği ve CHP'nin teslimiyetçi politikası sayesinde yurdumuzu elde edilecek bir ganimet olarak görüyor. MC ve Yeni Rus Çarları şunu hiç bir zaman unutmamalıdırlar: Halkımızın şanlı bir Milli Kurtuluş Savaşı geçmişi var-

KAMPANYAMIZI BÜTÜN YURTTA GÜÇLENDİRELİM

Sovyet sosyal-emperyalizminin yurdumuz üzerindeki baskıları ağırlaşıyor. Rusya ile imzalanması düşünülen "işbirliği" anlaşmasından gittikçe daha çok söz ediliyor. Yeni Çarlar, Türkiye'den savaş gemileri için liman kolaylığı isteyecek kadar küstahlaşabilmektedirler. Rusya'ya giden MC'nin dışişleri bakanı işbirlikçi bir 'Osmanlı veziri gibi, Brejnevlerle Türkiye halkının mücadelesini boğmak üzerine pazarlık etmektedir.

Buna karşılık halkımızın mücadelesi yükselmektedir. Kitleler gittikçe daha çok siyaset sahnesine çıkmaktadır. Sosyal-emperyalistler, beşinci kolları ve onlara boyun eğenler yanılmaktadır. Türkiye halkı bağımsızlık ve demokrasi davasına gittikçe daha sıkı sarılmaktadır. Kampanyamıza gelen onbinlerce mektup bunun kanıtıdır.

İşte şimdi Yeni Çarlara karşı mücadeleyi yükseltmenin tam zamanıdır. Geniş emekçi yığınlarını sosyal-emperyalistlere karşı seferber etmenin tam zamanıdır. Gün mücadele günüdür. Bugün Yeni Çarlara karşı açtığımız kampanya bu seferberliğin bir parçasıdır. Bütün devrimciler, yurtseverler kitlelere gitmeli, Yeni Çarların dayattığı kölelik anlaşmasını teşhir etmeli, kampanyamıza imza toplamalıdırlar. İşçiler, köylüler, memurlar, gençler kampanyamızı yürekten desteklemektedir. Çünkü bu milyonlarca halkın davasıdır.

Fabrikalarda, köylerde, okullarda, işyerlerinde en geniş kitleyi kampanyaya katmaya çalışalım! Halk topluluklarının, kalabalıkların arasına gidelim, imza toplayalım! Kahvelerde, trenlerde, otobüslerde her miting ve her toplantıda, kitlelerin bulunduğu her yerde halkı kampanyaya katılmaya çağıralım! Kampanyamıza katılanların sayısını bir misli, birkaç misli arttırmak için harekete geçelim!

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolunun kopardığı gürültü ve yaptığı iş

İzmir'de tek kitle örgütünün kuruluşu için yapılan toplantıda Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarları, proleter devrimci gençler tarafından sunulan "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasını protesto" önergesine karşı çıkmışlardır. Onlar bunu yaparken "bütün emperyalistlerle yapılan anlaşmalara karşı olduklarını, Amerika'yla savunma ve Rusya'yla işbirliği anlaşmasına bu arada karşı çıktıklarını" söylemişlerdir.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu dergileri şimdiye kadar Rusya ile "işbirliği" anlaşmasına karşı olduklarını çok yazdılar. Hatta dergi sayfalarında 'meydanları doldurmaktan', 'bayrakları kaldırmaktan', 'aslanlar gibi kükremekten' de çok söz etmektedirler. Ancak iş eyleme gelince bütün bu kuru gürültü sona ermekte ve Rusya'ya karşı çıkmamak için bin dereden su getirilmektedir. Şimdiye kadar Rusya'ya karşı kıllarını bile kıpırdatmamışlardır. Önlerine uzatılan protesto önergesini reddetmeleri bu tutumun bir parçasıdır.

Bu dergiler Rusya ile mücadele edilmesini sürekli engellemeye çalışmaktadırlar. Onlar iki süper devletin en kararlı düşmanına, proletarya hareketine, Rus beşinci kolunun iğrenç küfürleriyle saldırmaktadırlar. Öte yandan Rusya'ya kim karşı çıkarsa onun hakkında bir kampanya yürütüyorlar. Kendileri bir imzayı bile esirgerken Özer Ölçmen Rusya'ya karşı çıktığı için giriştikleri saldırılar bu kampanyanın bir parçasıdır. Kendisi mücadele etmeyen başkalarının da Yeni Çarlara karşı çıkmasını istememektedir.

Revizyonistler de Rusya ile mücadeleyi böyle önlemeye çalışıyorlar. Kendilerini gizlemek için "her türlü emperyalizme karşı" gibi sözlerden bol bol yararlanıyorlar. Bizzat Brejnev ülkemize sızarken boynunda bu yaftayı taşıyor.

Başkalarını da işe katmadan tek başına Rusya'ya karşı çıkmaktan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun ödü patlıyor. Revizyonizmin saldırısından korkuyorlar ve onlardan etkileniyorlar. Öyleyse dergilerindeki kuru gürültünün anlamı nedir? Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun amacı pratikteki bu uzlaşmalarını örtbas etmektir. Bütün yazdıkları tabanı afyonlamak içindir. Önleyemedikleri Rusya'ya karşı mücadele isteğini böylece gürültüye boğmaya çalışmaktadırlar.

Eskiden TİP oportünistleri Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleyi baltalayabilmek için sahtekarca "sosyalist devrim" gürültüsü yapmışlardı. Şimdi de bu dergiler sosyal-emperyalistlere karşı mücadeleyi baltalayabilmek için "her türlü emperyalizme karşı" gibi parlak sözlerle ortaya çıkmaktadırlar. Bugünün görevlerini örtbas etmek için keskinlik taslamak eski bir taktiktir. Her şeyi birden yıkacağını söyleyenin hiç bir şeyi yıkmaya niyeti olmadığı apaçık ortadadır.

Ama işçiler ve köylüler öyle yapmıyor. Rusya ile anlaşmayı protesto etmesi için imza metni uzatıldığında nazlanmıyorlar. Mücadeleden kaçmak için parlak lafların arkasına saklanmıyorlar. Bugüne kadar on binlerce halk protesto yazısına kararlılıkla imzayı bastı. Yarın yüz binlerce emekçi Rusya'ya karşı duracak. Emekçiler oturdukları yerden "asacağız, keseceğiz" diye gürültü de yapmıyorlar. Çünkü yapılması gereken bağımsızlık mücadelesi ve devrimdir.

● BİZ SALDIRACAK BİR DURUMDA DEĞİLİZ. AMA BİZDEN TEMİNAT İSTİYOR. DEMEKKİ ONUN SALDIRMAYA NİYETİ VAR. BÖYLE BİZİM SİLAHLANMAMIZI, YURT SAVUNMAMIZI KISITLAMAK AMACINDAKİ, SALDIRMAZLIK ANLAŞMASINA BİZ KESİNLİKLE TARAFTAR DEĞİLİZ."

● TÜRKİYE SALDIRMAZLIK ANLAŞMALARINI MISIR, SURİYE, IRAK, YUNANİSTAN GİBİ ÜLKELERLE YAPMALIDIR. YUNANİSTAN İLE EGE KITA SAHANLIĞI GİBİ MESELELERİMİZİ KARŞILIKLI OTURUP, ANLAŞARAK ÇÖZMELİYİZ."

Türkiye Genel-İş Teşkilatlanma Sekreteri ŞAHİN AKBULUT'la röportaj:

RUSYA'YA GÜVEN VERMEYE ÇALIŞMAK GÜLÜNÇTÜR

Soru: Rusya ile imzalanması düşünülen 'dostluk ve işbirliği' anlaşması hakkındaki görüşlerinizi öğrenmek istiyoruz.

Cevap: Rusya ile saldırmazlık paktı imzalanması şunu ifade ediyor: Bir adam düşünün ki, sıkıca giyinmiş, dolabında birçok giyeceği var. 'Bundan sonra hiç kimse giyinmesin, giyecek yapmayalım' diyor. Benim de giyeceğim yok. Demek ki benim giyinmemi istemiyor. Bu saldırmazlık paktı bu gibi bir şeydir. Rusya Türkiye ile bir saldırmazlık anlaşması imzalanmasını istiyor. Bizim Rusya'ya saldırmamız söz konusu değil. Biz saldıracak bir durumda değiliz. Ama bizden teminat istiyor. Demek ki onun saldırmaya niyeti var. Böyle bizim silahlanmamızı, yurt savunmamızı kısıtlamak amacındaki saldırmazlık anlaşmasına biz kesinlikle taraftar değiliz. Aksine biz yurt savunması için Türkiye'nin silahlanması taraftarıyız.

Soru: İki süper devlete güven vermekle, sözde 'dostluk' anlaşması imzalamakla yurdumuzun bağımsızlığı kazanılıp korunabilir mi?

Cevap: "Süper devletlerin yaptığı bütün anlaşmalar daima menfaatlerine hizmet ettiği sürece yürürlüktedir. Yoksa kağıt üstünde kalır. Rusya bizden neden korksun? Bu, 5 yaşındaki çocuğun 25 yaşındaki silahlı adama 'ben sana dokunmayacağım, onun için seninle saldırmazlık anlaşması yapalım' deyip güven vermesi gibi çok gülünç bir şeydir. Biz saldırmazlık paktı imzalamak ve silahsızlanmak yerine yurt savunmamızı, milli harp sanayimizi güçlendirmeliyiz. Ancak bu şekilde süper devletlere karşı yurdumuzu koruyabiliriz.

"Mesela OPEC'in aldığı kararlar süper devletlere karşı küçük ülkelerin menfaatlerini koruduğu için olumludur. Biz de tarım sektöründe tarım ürünlerimizle bizim gibi olan ülkelerle dayanışma içinde kararlar alıp uygularsak bize konan ambargolara karşı misilleme yapmış oluruz.

Türkiye saldırmazlık anlaşmalarını Mısır, Suriye, Irak, Yunanistan gibi ülkelerle yapmalıdır. Yunanistan ile Ege Kıta Sahanlığı gibi meselelerimizi karşılıklı oturup, anlaşarak çözmeliyiz.

"Rusya ise Türkiye'yi çiğneyip Akdeniz'e inmek istiyor. Bunun için Rusya Amerika'dan daha tehlikelidir. Türkiye için. Yeni Rus Çarları kaldırdıkları taşın altında kalacaklardır."

● VAN

Mehmet Kozak(öğrenci):

"Rusya ile ne şekilde olursa olsun, hiç bir anlaşma yapılmamalıdır. Rusya'yla yapılan anlaşmalar iki milliyetten halkımıza kölelikten başka bir şey getirmez.

"İki süper devlete güven verme siyaseti ile bağımsızlık korunup kazanılamaz. Çıkarlarımız iki süper devlete karşı Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşmeyi gerektiriyor."

● ADANA

Kapalı Cezaevinden Nurettin Çivici:

"Savaşın esas kaynağı olan sosyal-emperyalistlerle yapılan bütün anlaşmalar iptal edilmelidir. Milli bağımsızlığımızı ortadan kaldırmaya yönelen 'dostluk ve işbirliği' anlaşması imzalanmamalıdır. Halkımız, milli bağımsızlığımıza uzanan elleri, proletaryanın önderliğinde, Kurtuluş Savaşı geleneğiyle kıracaktır."

Sarıçam Mahallesi öğrencilerinden Ergun Özdemir, Erdoğan Özdemir, Veli Arınç, Fehmi Acar, Bayram Ali Özdemir, Erdem Özdemir, Serpil Özdemir:

"MC hükümetinin Rusya'yla yapmayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına HAYIR diyor ve protesto ediyoruz.

"Bütün yurtseverleri ve devrimcileri iki süper devlete karşı mücadeleye çağırıyoruz."

● HATAY

Samandağ Lisesinden Necat Beyaz:

"Bugün Rus sosyal- emperyalizmi 'sosyalizmi koruma' maskesiyle ülkeleri işgal etmektedir. Bu anlaşma hegemonyacılıktan başka bir şey değildir. Fakat halkımız bunu reddetmektedir. Ben de Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına şiddetle hayır diyorum ve her zaman karşıyım."

● BOLU,

Düzce Gölyaka'nın Kuyudüzü köyünden Cemil Şener:

"Dün Boğazlardan serbest geçiş, bugün İskenderun Limanının savaş gemilerine açılması isteğini, yarın daha önemli daha cüretkar istekler izleyecektir.

"Rusya ile imzalanacak olan 'dostluk ve işbirliği' anlaşması aslında kölelik anlaşması demektir, halkımız için."

Divriği'den 130 işçi köylü ve genç

"Biz Divriğili işçiler, köylüler ve gençler olarak MC hükümetinin imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını bağımsızlığımıza aykırı bulmaktayız. Bu anlaşma imzalandığı takdirde ülkemiz Yeni Çarların pençesi altına daha fazla girecektir. Biz Divriğililer Yeni Çarların emellerini kursaklarında bırakacağız. Hele bir saldırmaya kalksınlar Divriği madenlerini onlara mezar yaparız."

● ESKİŞEHİR

Saffet Erginbay(Elektrikçi):

"Rusya, halkımızın toprağına, petrolüne, madenlerine, kol gücüne el koymak istiyor. Onun için bütün Türkiye halkını Rusya'ya karşı mücadeleye çağırıyorum."

● GAZİANTEP

Ali Yıldırım(işçi), Rahime Yıldırım(ev kadını), Vakkas Yılmaz(amele), Mehmet Yıldırım(öğrenci), Cemil Yıldırım (öğrenci), Kadriye Yıldırım(öğrenci), Kadir Yıldırım (öğrenci), Sait Yılmaz (işçi), Hatice Yılmaz(ev kadını), Rüşiye Yıldırım(ev kadını):

"MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle yapacağı sözde dostluk ve işbirliği anlaşması sömürü ve talanı arttıracak olan anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz.

"Üçüncü Dünya ülkelerinin ve ezilen halkların bağımsızlığının baş düşmanı iki süper devlete güven verme siyasetiyle değil de onlara karşı kararlı mücadele verdiğimiz zaman bağımsızlığımız kazanılır ve korunur."

● İSTANBUL

Kadıköy'den Kenan Onal:

"'Yaşasın Rusya' diye bağıranları devrimci saflarda görmüyoruz. ABD ve Rusya ile yapılan ve yapılacak 'dostluk', siyasi ve her türlü anlaşmalara kesinlikle karşıyız. Mücadelemiz iki süper devlete karşıdır."

● MANİSA

Gördes Dutluca köyünden 12 yurttaş:

"Biz Dutluca köylüleri emperyalist Rusya'nın egemenliği altına girmek istemiyoruz. Rusya ile işbirliğine HAYIR diyoruz."

● ORDU

Ünye'nin Tekkiraz köyünden Naci Önbaş:

"CHP'nin sosyal- emperyalistlere ve Amerika'ya güven verme siyasetine karşı çıkıyorum. Halkımız bağımsızlığını iki süper devlete karşı kararlı mücadelesiyle kazanıp koruyacaktır.

"Ben bir Karadenizli köylü olarak haykırıyorum: Rus sosyal-emperyalizmine geçit vermeyeceğiz."

● TRABZON

Ali Kaya:

"İmzalanacak olan bu anlaşmaya karşı çıkmamak yurdumuzun bağımsızlığını savunmamak demektir. Yurdumuzun bağımsız olmasını isteyen herkesi bu anlaşmaya karşı çıkmaya ve protesto etmeye çağırıyorum."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta gelen imazaların dağılımı şöyledir:

Ankara Tuzluçayır Ortaokulu öğrencileri 288, Erzincan Çayırlı Ördekhacı köylüleri 157, İzmir Buca Cezaevi 152, Sivas Divriği 130, Ankara Havuzlubağ 113, Osmaniye 93, Divriği Gülbağ Mahallesi 80, Malatya 71, İstanbul Şefik Hüsnü'yü Anma Toplantısından 70, Adana 63, Amasya 51, Tunceli Mazgirt'in Ataçınar Köyü 48, Konya Ereğli Çitos-İş üyesi tuğla işçileri 42, Edirne Babaeski 37, İzmir 32, Çivril Karabedirler Köyü 23, Kahramanmaraş 22, Pazarcık Navruzlu Köyü 17, Manisa 12, Konya 11, Gaziantep 10, Tunceli 10, Kastamonu Çatalzeytin 7, Çeşitli yerler 7.

Böylece bu hafta gelen 1546 imzayla birlikte kampanyamız boyunca 46565 imza toplanmış bulunuyor. Bu imzaların şehirlere ve ülkelere göre dağılımı ise şöyledir.

İstanbul	6627
Ankara	5582
Kahramanmaraş	4117
İzmir	4038
Tunceli	3224
Adana	3061
Gaziantep	2256
Sivas	1946
Konya	1340
Manisa	1273
Hatay	1239
Erzincan	1178
Malatya	1067
Denizli	762
Almanya	760
Bolu	687
Muğla	661
Mersin	595
Trabzon	463
Diyarbakır	427
Antalya	401
Amasya	393
Aydın	372
Elazığ	311
Zonguldak	311
Bursa	263
Ordu	240
Tokat	224
Balıkesir	214
Isparta	195
Kayseri	183
Eskişehir	181
Fransa	179
Kars	169
Afyon	160
Uşak	159
Giresun	158
Çanakkale	138
İsviçre	135
Samsun	128
Burdur	103
Çeşitli Yerler	658
TOPLAM	46 578

● TUNCELİ

Pülümür Salkımözü köyünden Hüsnü Şen, Kemal Ulucan, Yüksel Yıldız, Veli Güven, Hüseyin Yıldız:

"MC'nin Yeni Çarlarla yapacağı her türlü anlaşmaya karşıyız. Bu anlaşmalar milli bağımsızlığımızı zedeler. Bunun karşısında iki milliyetten halkımız milli bağımsızlık bayrağını iki süper devlete karşı yükseltelim."

HALKIN SESİ ÜÇ YAŞINA GİRERKEN

Dergimiz elinizde bulunan 105'inci sayıyla üçüncü yılına girmektedir. Halkın Sesi geçtiğimiz iki yıl boyunca AYDINLIK'ın ortaya koyduğu teorik temel üzerinde devrimci siyasetlerin oluşturulması ve kitlelere götürülmesi için mücadele etti. Milli demokratik devrimi kararlılıkla savundu ve iki süper devlete, özellikle sosyal-emperyalistlere karşı mücadele bayraklarını yükseltti. Her somut meselede, milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık merkezi görevimize uygun siyasetler geliştirmeye çalıştık. Halkın Sesi MC iktidarına karşı mücadeleyi milli demokratik devrim görevimize bağlı olarak yürüttü ve halkın acil taleplerini savundu. Dergimiz Rus sosyal-emperyalistlerinin beşinci kolunu teşhire büyük önem verdi. Bu arada sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma çizgileriyle uzlaştıkları her noktada mücadele etti. Halkın Sesi'nin iki yıl önce öne sürdüğü sloganlar bugün gittikçe daha geniş kitleler tarafından haykırılmaktadır. Kaldırılan bağımsızlık bayraklarına halkımız gittikçe daha sıkı sarılmaktadır.

1974'den itibaren hızlanarak artan sosyal-emperyalist etkinlik ve tehdidin ortaya çıkardığı yeni duruma uygun yeni siyasetlerin oluşturulması en önemli görevdi. Geçtiğimiz dönem boyunca Halkın Sesi bu görevi kavradı. Artık hemen her meselede üzerinde birleştiğimiz öz siyasetlerimiz yaratılmış bulunuyor. Önümüzdeki dönemde yakalayacağımız halka bu siyasetleri en geniş yığınlara götürmektir. Halkın Sesi önümüzdeki dönemde kitleleri seferber etmeye en büyük önemi verecek ve kitlelere daha çok açılacaktır. Dergimiz devrimciler arası bir tartışma organı değil siyasetlerimizi yığınlara götüren bir yol gösterici olmalıdır. Milyonların menfaatini savunan siyasetlerimizi milyonlara götüreceğiz. Bu amaçla, halkımızın baş düşmanlarına karşı mücadeleyi daha da hızlandıracağız. Buna bağlı olarak ana hakim sınıf akımlarıyla mücadeleye büyük önem vereceğiz.

Önümüzdeki kısa dönemde açıkladığımız seçim platformu temelinde kitlelere açılmak için bütün gücümüzü seferber edeceğiz. Öte yandan bu sayımızdan

ŞİMDİ SATIŞIMIZ : 11 BİN
ÖNÜMÜZDEKİ DÖRT AYDA HE[...]

TÜR-DA Şirketi tarafından satılanlar, elden satışlar, aboneler, yurt dışı satışları dahil elimize para sı ulaşan net satış rakamlarından bazılarını sunuyoruz:

1. Sayı: 6157; 2. Sayı: 6831; 15. Sayı: 7567; 16. Sayı; 6822; 23. Sayı; 7114; 31. Sayı; 6069; 40. Sayı: 55'6; 55. Sayı; 6431; 65. Sayı: 6230; 78. Sayı: 6836; 80. Sayı: 7837;

80'inci sayıdan itibaren kesinleşmiş satış rakamları ise şöyledir:

81. Sayı: 8336, 82. Sayı:8582, 83. Sayı: 8691, 84. Sayı: 8754, 85. Sayı:8822, 86. Sayı:8282, 87. Sayı: 8173, 88. Sayı:9128, 89. Sayı:8589, 90. Sayı:8820, 91. Sayı: 9381, 92. Sayı: 9774, 93. Sayı: 8994, 94. Sayı: 9212, 95. Sayı:9164, 96. Sayı: 9552, 97. Sayı: 9697.

Geçtiğimiz 104'üncü sayıya kadar olan satış rakamları henüz kesinleşmiş değildir. Ancak aldığımız ilk bilgilere göre Halkın Sesi'nin 100'üncü sayıdan itibaren satış rakamı 11 bini geçmiş bulunmaktadır. Yukarda verdiğimiz rakamlara derginin normal bir haftalık satış süresinden sonra büro tarafından yapılan satışlar dahil değildir.

Dergimizin 1975 yılı satış ortalaması 5920 ' dir. 1976 ortalaması 6754'e ve 1977 Ocak-Mart ortalaması ise 9406'ya yükselmiştir.

Dergimizin satışında sürekli bir artış görülmektedir. Bu artışı sınırlayan, dergimiz üzerindeki yoğun baskılardır. Öte yandan dağıtım güçlükleri satışı düşüren diğer bir etkendir. Dergimizin dağıtım yoluyla hâlâ ulaşamadığı şehirler şunlardır: Amasya, Çankırı, Kırşehir, Kütahya, Nevşehir, Artvin, Giresun, Gümüşhane, Ordu, Rize, Sinop, Siirt, Adıyaman, Urfa, Antalya, Çanakkale, Edirne, Kırklareli, Sakarya, Tekirdağ, Bingöl, Bitlis, Kars, Hakkari, Mardin. Bu şehirlerde dergimiz şüphesiz okunmakta ancak düzenli dağıtım yapılamamaktadır. Bazı yerlerde ise dergimizin dağıtımı devrimci gelişmeye göre yetersizdir.

Görüldüğü gibi, özellikle dergimizin düzenli dağıtım yoluyla ulaşmadığı yerlerdeki devrimcilerin desteğine ihtiyacımız vardır. Bu şehirlerdeki devrimciler dergimizi satacak bayiler bulmalı, dergimizi bizzat dağıtmak için bize yardımcı olmalıdırlar.

DÖRT AY İÇİNDE HEDEFİMİZ: 15 BİN

Halkın Sesi bugün satıldığının en az beş misli halk tarafından okunmaktadır. Yani 50 bin okuyucumuz olduğunu söyleyebiliriz. Ancak bugün halkın mücadelesinin yükseldiği şartlarda bu, yüzbinleri bulmalıdır. Biz fikirlerimizi halka götürmeyi bildiğimiz takdirde satışımız hızla artacaktır.

Bugün dergimizi daha geniş kitlelere ulaştırmak için çabalarımızı arttırmamız, 15 bini bulmamızı ve aşmamızı derhal sağlayabilecektir. Bunun için almayı önerdiğimiz tedbirler şunlardır:

1. Toplu satışların düzenlenmesi: Bu, dergimizi kitlelere ulaştırmanın en etkili yollarından biridir. Toplu satışlar bayi satışlarını da yükseltmektedir. Ayrıca bu, önemli bir propaganda yoludur. Devrimciler toplu olarak bulundukları her yerde kitleye yönelik satışlar düzenlemelidirler.

2. Yeni Bayiler Bulunması ve Mevcut Bayi Satışlarının Arttırılması: Dergimizin ulaştığı yerlerdeki bayilerde ancak bir kısmı satış yapmaktadır. Bazı yerlerde ise hiçbir bayi ile ilişkimiz yoktur. Yeni bayilerin bulunmasında okuyucularımızın yardımları tayin edici olacaktır. Okuyucularımızın bulundukları yerlerdeki bayileri dolaşmaları, dergi bulundurmayanlara dergi satması için teklif götürmeleri, satış şartlarımızı anlatmaları ve anlaşma sağlanan bayilerin adreslerini ve kaç dergi istediğini dergi büromuza bildirmeleri daha geniş kitle-

Halkın Sesi baskıları halkla birlikte göğüsledi

Halkın Sesi hakim sınıfların baskılarını göğüsleye göğüsleye üçüncü yılına girdi. Dergimiz devrimci bir yayın organı için olağan sayılan baskı ve engellemelerden başka, zaman zaman dergiyi çökertmek amacıyla yoğun bir şekilde yöneltilen saldırıları da başarıyla püskürtmüştür.

45'inci sayıda "13 Milyonluk Rüşvet Hangi 'Yetkili Merci'ye Verildi" başlığı altında o zamanın Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Emin Alpkaya'yı Lockheed şirketinin İtalyan temsilcisiyle kadeh tokuştururken gösteren fotoğrafı kapak yaptık. 46'ncı sayıda polis Halkın Sesi'nin çıkarıldığı matbaayı bastı ve dergimizin memuruyla bir matbaa işçisini gözaltına aldı. Polis matbaaya karakol kurdu. Bu sırada derginin idarehanesi de basıldı ve eşyaları tahrip edildi. Halkın Sesi'nin o zamanki sahibi ve yazı işleri müdürü hakkında tutuklama kararı çıkartıldı. Bir diğer memuru da gözaltına alındı. Polis gözaltına alınan arkadaşlarımıza işkence yaptı. Halkın Sesi'nin o zamanki sahibi, yazı işleri müdürü ve iki çalışanı hakkında DGM'de gizli örgüt iddiasıyla dava açıldı. Büro memuru arkadaşımız Macit Çopur 8 ay tutuklu kaldı. Bütün bunlarla da yetinilmedi. Polis dergimizin Türkiye çapında dağıtımını yapan TÜR-DA şirketini de bastı, TÜR-DA' nın sahibi tutuklandı.

Eski yazı işleri müdürümüz Kemal Doğan, 64'üncü sayıda MHP'nin ordu içindeki faaliyetini açıklayan, şoven ve faşist uygulamaları teşhir eden bir yazı yüzünden 26 Ekim 1976'da Askeri Mahkeme tarafından tutuklandı. Bir sonraki yazı işleri müdürümüz Leyla Cümbüş ise yine Askeri Mahkeme tarafından 9 Şubat 1977'de tutuklandı. Aynı gün dergimiz sahibi ve bir memur arkadaşımız da askeri makamların emriyle kanunsuz bir şekilde gözaltına alındı. Dergimizin idarehanesi polis tarafından arandı. Askeri mahkeme bu uygulamalara gerekçe olarak Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'nun Kıbrıs müdahalesi sırasında Türk birliklerinin Rum sivil halka karşı giriştiği bazı uygulamaları anlatan raporunu yayınlamamızı ve bu uygulamalara karşı çıkmamızı göstermektedir. Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş halen tutukludurlar. Ordudan gelen baskılar bugün de devam etmektedir.

Askeri Mahkemenin tutuklamalarına neden olarak "orduya hakaret edildiği" ileri sürülmektedir. Hakim sınıfların bugüne kadar tabu olarak gösterme ye çalıştığı ordu ve yurt savunması konusunda Halkın Sesi'nin gerçekleri açıklaması ve bu konularda tutarlı fikirler ileri sürmesi başkıların asıl nedenidir. Halkın Sesi halkımızı ilgilendiren hiç bir meseleyi hakim sınıfların; bir avuç politikacı, büyük bürokrat ve generalle üç-beş kodamanın tekeline bırakmayacaktır. Bu, devrimcilerin ve yurtseverlerin en doğal hakkıdır. Hatta vazgeçemeyeceği görevidir.

Halkın Sesi'nin 81'inci sayıya kadar yayınlanan sayılarının büyük çoğunluğu, bundan sonra çıkan sayıların ise istisnasız tamamı toplatılmıştır. Savcılar "iki milliyetten halkımız", "Türkler-Kürtler Bir Olsun, Amerika Rusya Kahrolsun" sözlerini dahi bölücülük ve ırkçılık saymakta, "Faşist MC", "MC'nin zulmü" vb. sözleri de hükümetin manevi şahsiyetine hakaret olarak görmektedirler.

Büyük basının elindeki Lockheed rüşvet listesini yayınladığı ve bu meselenin üzerine üzerine gittiği için dergimiz hakkında yüklü tazminat davaları açılmıştır.

Baskılar Anadolu'da daha da yoğundur. Polis Adana'da, Erzincan'da, Elazığ'da ve daha başka yerlerde dergimizin piyasaya çıktığı gün ve henüz toplatma kararı çıkmadan postanelerde ve kargoda el koymaktadır. Polis ve faşistler buralarda dergimizi satan bayilere, esnafa, kahvelere satışa çıkan devrimcilere ve hatta satın alan yurttaşlara saldırmakta, gözaltına almakta ve çeşitli baskılarda, tehditlerde, bulunmaktadır.

Halkın Sesi hakim sınıflardan gelen bütün bu saldırıları her şeyden önce halka dayanarak okuyucuları ve geniş demokratik kuruluş ve çevrelere birlikte göğüslemiştir. Baskıların üzerimizde en çok yoğunlaştığı sıralarda yüzlerce bilim adamı, yazar, sanatçı, sendikacı, çeşitli kuruluşlar bu baskılara karşı çıktı. Onbinlerce okuyucumuz ve devrimciler, özellikle böyle zamanlarda bizimle dayanışmaya geçtiler. Maddi ve manevi yardımlarını esirgemediler. Türkiye'nin dört bir yanından, köylerden, kasabalardan, en ücra köşelerden ve yurt dışından onbinlerce yurtseverin ve yabancı dostlarımızın dergimize gösterdiği içten destek bizim en büyük güç ve esin kaynağımızdır. Halkın Sesi, bundan sonra da önüne çıkan engelleri doğru devrimci siyaseti ve halktan aldığı güçle altedecektir.

itibaren Halkın Sesi sık sık 16 sayfa olarak çıkacaktır. Dergimizin dilinde ve tekniğinde de en geniş kitlelere açılmanın gerektirdiği değişiklikleri yapmaya çalışacağız.

Halkın Sesi, önümüzdeki dönemde okuyucularımızdan daha büyük destek istemektedir. Başta kitleler içinde çalışan devrimciler olmak üzere bütün okuyuculardan bize haber yazı ve eleştiri yollamalarını istiyoruz. Bize ne kadar önemsizmiş gibi görünürse görünsün çevremizdeki her olayı, her mücadeleyi Halkın Sesi'ne yazmalıyız. Bulunduğumuz çevrenin ekonomik ve siyasi koşulları üzerinde bilgiler toplamalı, dergimizin her sayısını mutlaka eleştirmeli, fikirlerimizi Halkın Sesi'ne yollamalıyız. Dergimizin doğru siyasetler geliştirmesine, eksiklerini ve hatalarını gidermesine böylece katkıda bulunmalıyız. Halkın Sesi, okuyucusu ile, yazı yazan arkadaşlarla, bürosunda çalışan memurlarıyla kollektif bir çabanın ürünüdür. Bu kollektif çalışmayı daha da güçlendirelim. Önümüzdeki dönemde buna daha da büyük ihtiyaç vardır.

EF : 15 BİN!

lere ulaşmamızda önemli bir etken olacaktır. Dergimizin satıldığı bayilerin dolaşılıp, bitip bitmediğinin araştırılması, biten bayilerden aldığı dergi miktarını arttırmasının istenmesi de satışımızı arttıracaktır.

3. Abone Bulmak: Bütün Türkiye çapında abone bulmaya çalışırken, özellikle ulaşamadığımız kasaba, köy gibi küçük yerleşme yerlerinde aboneler bulmalıyız.

Okuyucularımızdan bulundukları yerlerden dergimizin dağıtım ve satış durumu hakkında bize sürekli bilgi vermelerini rica ediyoruz. Karşılaşılan sorunları öğrenmemiz, bunlar için çözüm yolları geliştirebilmemiz için gereklidir.

Dergimiz bazı yerlere geç ulaşmakta, bazı yerlerde de sürekli kanunsuz polis baskıları ile karşılaşmaktadır. Bu konuda da okuyucularımızla dayanışma içinde olmak istiyoruz. Bize bilgi ulaştırıldığı takdirde bu gibi baskılar konusunda hukuki yollara başvurmamız ve tedbirler almamız mümkün olacaktır.

DERGİMİZİN MALİ DURUMU

Dergimiz bugüne kadar birçok mali güçlüğün altından halkımızın fedakarlığı ile kalkmıştır. Geçen dönemde açmış olduğumuz abone ve bağış kampanyaları mali zorlukları göğüslememizi sağlamıştır. Son dönemde satışımızın sürekli artması mali açığımızı her geçen gün azaltmaktadır.

Mart ayı giderlerimiz şöyledir:

Matbaa, dağıtım, büro, sabit ve ilan giderlerimizin toplamı 69.264 TL.

Mart ayı dergi satışı gelirlerimizin toplamı : 63.340 TL.

Mart ayı açığımız: 5.924 TL.

Ancak çoğu zaman bu açık daha fazla olmaktadır. Çünkü, bazı okuyucularımız çevrelerinde sattıkları dergilerin paralarını göndermeyi ihmal etmektedirler. Bu paraların gelmesi için giriştiğimiz çabalar yeni giderlere sebep olmaktadır. Bu bakımdan dergimizin dağıtımını yapan okuyucularımız satış paralarını göndermekte titizlik göstermelidirler.

Mali açığın kapatılmasında alınacak diğer bir tedbir de iade edilen dergilerin miktarını azaltmaktır. 1975 yılında 13 bin basılan dergimiz 6 bin civarında satılıyordu. Bugün 14 bin 500 basılan dergimiz, 11 bin adet satılmaktadır. Yani, geri dönen dergi 3 bin 500 dür ve geçmişe oranla oldukça düşüktür. Bu miktarın daha da azaltılması posta vs. gibi giderlerimizi düşürecektir.

Dergimizin bundan sonra sık sık 16 sayfa çıkması ve seri broşürlerimiz de mali yükü ağırlaştıracaktır.

Mali açığın giderilmesinde tayin edici olan, satış miktarını yükseltmemizdir. Mali durumunu düzelten Halkın Sesi, halkımıza daha iyi dergi çıkartma, daha fazla afiş, pul, özel sayı, broşürler yayınlama imkanlarına sahip olacaktır. Hedefimiz her sayı dergimizin satışını 500-600 adet arttırmak olmalıdır!

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Uluslararası Basın Enstitüsünün dergimize mektubu

Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI) Başkanı Peter Galliner Başbakan Süleyman Demirel'e ve dergimiz sahibi Hüseyin Karanlık'a birer mektup göndermiştir. Galliner Demirel'e gönderdiği mektubunda askeri mahkemelerin basını yargılamasına karşı çıkmaktadır. Uluslararası Basın Enstitüsü Başkanının Başbakana yazdığı mektubun bazı bölümlerini geçen sayımızda yayınlamıştık. Bu sayımızda Başbakana ve Hüseyin Karanlık'a gönderilen mektupların tam metnini sunuyoruz:

Sayın Bay Karanlık,

28 Şubat tarihli mektubunuz için teşekkür ederim. Başbakana mektup yazdım. Umarım ki yetkilileriniz askeri mahkemenin sivil kişilere müdahalesi yolunu kullanmazlar. Ülkenizdeki birçok hukukçunun ve gazeteci meslektaşımızın bu yolda demeçler yayınladıklarını biliyorum. Umarım bizim başvurumuzun da hükümeti siyasetini değiştirmeye zorlamakta etkisi olur.

Saygılarımla
Peter Galliner
başkan

•••••••••

Başbakan Süleyman Demirel 31 Mart 1977 Londra
Başbakanlık
Ankara/Türkiye

Ekselansları

Size kendim için olsun, hür dünyanın önde gelen editörlerinden olan Enstitümüzün üyeleri için olsun, büyük öneme sahip olan bir konuda tekrar başvurduğum için beni mazur göreceğinizi umarım. Üyelerimizin arasında çok takdir kazanmış eserlere sahip olan bazı seçkin Türk editörlerinin bulunmasından gerçekten de büyük gurur duyuyorum.

Size iletmek istediğim konu; bildiğim kadarı ile Türk basın kanununun, Anayasanızda da belirtildiği gibi sivil kişilerin işlediği suçlarla ilgili olarak karar verme yetkisinin sadece sivil mahkemelere tanınması meselesidir. Fakat anlaşılan yakın zamanlarda Askeri Ceza Kanununda yapılan değişiklikler farklı yorumlara yol açmıştır. Bunun sonucu olarak bazı gazetelerinizin yazı işleri müdürleri Askeri Mahkeme tarafından tutuklanmış ve yine askeri makamların emri ile gazete sahipleri gözaltına alınmış ve gazete büroları aranmıştır. Söz konusu mesele ile ilgili olan son olay, Halkın Sesi gazetesinin yazı işleri müdürü bayan Leyla Cümbüş ile ilgili olaydır.

Ülkenizdeki birçok hukukçunun bu yeni yoruma katılmadıklarını ve bunun Basın Kanununuza ve Anayasanıza uygun olmadığını belirttiklerini biliyorum.

Size şahsen yazmamın sebebi bu sorunla bizzat ilgilenmenizi istemektir, çünkü askeri makamların müdahalesi Batı Dünyasında hoşnutsuzluk yaratmıştır ve bu tür olaylar ülkenizin meselelerine yakınlık sağlama çabalarımıza ancak zarar verebilir.

Saygılarımla
Peter Galliner
başkan

Leyla Cümbüş'ün mahkemesi 21 Nisanda başlıyor

Dergimizin eski yazı işleri müdürü Leyla Cümbüş'ün ilk duruşması 21 Nisan 1977 tarihinde 3'üncü Kolordu Askeri Mahkemesinde yapılacaktır. Hatırlanacağı gibi Leyla Cümbüş bundan iki ay kadar önce askeri mahkeme tarafından tutuklanmıştı. Askeri Mahkeme dergimizin 95'inci sayısında yayınlanan Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'nun Kıbrıs'la ilgili raporunu tutuklamaya gerekçe olarak göstermişti. Bu raporda Türk Birliklerinin 1974'deki Kıbrıs müdahalesi sırasında sivil Rum halkına yaptığı bazı uygulamalar yer almaktaydı.

Leyla Cümbüş hakkında Askeri Savcı Hakim Albay Ali Saraçoğlu tarafından hazırlanan iddianamede suç olarak şu sözler gösterilmektedir:Kıbrıs'ta "ordunun işgal ettiği yerlerde evleri, dükkanları yağmaladığı ve askerlerin kızlara tecavüzde bulundukları, sivil halkın da işkenceye tutulduğu". Askeri Savcı bu olayları dergimizde yayınlamakla Leyla Cümbüş'ün orduya hakaret ettiğini ve küçük düşürdüğünü öne sürmektedir. Aslında bu sözler Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'nun raporunda yer almaktadır. Bu rapor önce Avrupa basınında yayınlanmış daha sonra Basın Yayın Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe olarak basılmıştır. Aynı raporun büyük bir kısmı 29 Ocak tarihli Hürriyet gazetesinde ve aynı tarihlerde Tercüman gazetesinde de yer almıştır.

Bütün dünyanın bildiği ve Türkiye basınında da yayınlanan bu raporun bazı bölümlerinin dergimizde yer almasının suç olacak bir yanı yoktur. Bu raporun halkımız tarafından bilinmesi Türkiye'nin zararına değil, tam tersine yararınadır. Asıl yurdumuzun menfaatlerini zedeleyen tutum, Türkiye'nin böyle zulüm örnekleriyle dünya kamuoyunca tanınması ve bu olayları dergisinde yayınlayan bir yazı işleri müdürünün tutuklanmasıdır.

39 avukat askeri mahkemelerin basını yargılamasına karşı çıkıyor

İstanbul Barosu'ndan Gülçin Çaylıgil, Kemal Kumkumoğlu, Mübeccer Ertem, Bozkurt Nuhoğlu, Muammer Demirtaş, Binyamin Aydın, Mustafa Uçar, Halil Eraltuğ, Nizar Özkaya, Remzi İnanç, Atilla Uğur, Bekir Doğanay, Hayri Çelik, Aziz Sabri Özen, Gürkan Rişvanoğlu, Tuncay Atakan, Saliha Eser, Salih Yüzetoğlu, Cafer Keskin, Orhan Pekey, Enis Çongar, Yılmaz Akten; Ankara Barosu avukatlarından Kumru Üçok, Azize Doğangün, Ali Demir, Hüsnü Yıldırım, Hüseyin Gökçearslan, Senih Özay, İbrahim Tezan, Emcet Olcaytu, Mehdi Bektaş, Uğur Söylemezoğlu, Fulya Uzer, Uğur Uzer, Talay Şenol, Adana Barosu Avukatlarından Orhan Küreci, Mersin Barosu Avukatlarından Halil Uysal ve Ayrıca Ankara'da mahkeme Başkatibi Necdet Sinanoğlu bir ortak metin imzalayarak askeri mahkemelerin basını yargılamasına karşı çıkmışlardır. İmzalanan ortak metin şöyledir:

"Basın yoluyla işlenen suçlarda yargı merciinin sivil mahkemeler olduğunu gösteren Basın Yasası karşısında Askeri Mahkemelerin basını yargılaması yasal bir uygulama değildir.

"Anayasanın teminat altına aldığı basın özgürlüğünü zedeleyen bu uygulamaya karşı çıkıyorum."

Öte yandan dergimize bir demeç veren İstanbul Barosu Avukatlarından Cevat Ercişli Askeri Mahkemelerin basını yargılayamayacağını belirtmiştir.

Yeni Çarların gerçek hedefi Zaire'nin Şaba eyaleti değil büt

Bir cinayet işleniyor. Katil kimdir? Bunu bulabilmek, büyük ölçüde cinayet nedenini, yâni bu olaydan en çok kimin, nasıl yararlanacağını etraflı bir şekilde tahlil etmeye bağlıdır. Zaire'de çarpışmaların başladığı ilk andan beri bu meseleyle hiçbir ilgilerinin olmadığını tekrarlayan Sovyet revizyonistleri için en suçlayıcı kanıtlar da, bakışımızı Zaire sınırlarından daha geniş bir alana çevirdiğimizde ortaya çıkıyor. Afrika'daki genel durumu ve çatışan siyasetleri incelediğimizde şunu görüyoruz: Sosyal emperyalistlerin hedefi, Şaba eyaletinin zengin bakır ve kobalt madenlerinin ele geçirilmesini, ya da orta Afrika'da stratejik bir konuma sahip olan Zaire'de yeni bir köprübaşı elde edilmesini çok aşmaktadır. Yeni Çarlar, uzun zamandan beri hazırladıkları bu provakasyonla, esas olarak bütün Afrika'nın birliğini yıkmaya ve Ekvator'un güneyindeki alanın tamamını ellerine geçirebilmek için elverişli bir zemin oluşturmaya çalışıyorlar. Dolayısıyla Zaire olayları, gerek iki süper devlet ile Üçüncü Dünya arasındaki, gerekse Rusya ile Amerika arasındaki gelişmelerde çok önemli bir tırmanmadır. Bu buhranın derhal uluslararası siyasetin yeni bir düğüm noktası haline gelerek bütün dünyadaki yeniden saflaşma sürecini hızlandırmasının nedeni de, burada yatmaktadır.

ZAİRE HABER AJANSI'NIN BİR AÇIKLAMASI

Saldırının Angola'da hazırlandığı kesindir; bununla birlikte Zaire, Angola'yı bir yana bırakıyor. Bunun nedeni, Angola'nın suçsuz olması değil, Angola'nın başkalarını kendi başına taciz edecek durumda olmamasıdır. Halâ muazzam iç örgütlenme sorunlarıyla karşı karşıya bulunan bu ülkenin Şaba'ya giren bu binlerce askeri silahlandırmış ve maaşa bağlayabilmiş olmasının nedeni, aldığı ve halâ da almakta olduğu güçlü dış destektir.

Angola hükümetinin bu kasadarları ve paralı asker kaynakları, onun Launda'da iktidarı ele geçirmesine yardım etmiş olanlardır.

Bunlar, "tamamen içsel bir olay"ın sözkonusu olduğunu iddia ederek, Zaire'ye her türlü dış yardımın yapılmasına karşı uyarı üstüne uyarı yağdırmakta olan ülkelerdir.

Zaire'nin içişlerine karışılması tehlikesinden dem vurmak konusundaki bu acelecilik, kendi müttefiklerinin milli egemenliğine karşı pek de saygılı olmayan bir siyasi anlayış taşıdıkları bilinen Kremlin yöneticilerinin ağzında çok şüpheli kaçmaktadır. Prag ilkbaharının anıları, henüz hafızalarımızda çok tazedir.

FAS HÜKÜMETİ'NİN BİRLEŞMİŞ MİLLETLERE DUYURUSU

Fas Hükümeti, Zaire'yi istilaya kalkışan kiralık askerlerle savaşmak üzere krallık silahlı kuvvetlerinden bir birliği bu ülkeye göndermekle, Zaire Cumhurbaşkanının bütün Afrika Devlet Başkanlarına yaptığı çağrıyı cevaplandırmak istemiştir.

Fas Hükümeti, Zaire Hükümetine bu yardımı yapmakla, bu sorunu tamamiyle Afrika kıtası çerçevesinde çözmeye yardımcı olmayı ve yabancı müdahaleleri sınırlandırmayı ummaktadır.

Üçüncü Dünya Düşmanlığının Afrika'ya Uygulanışı

"Böl ve yönet": 19 uncu yüzyıldan bu yana bütün emperyalistler, yayılmak için bu taktiğe başvuruyorlar. Dünya halklarını aldatmak için "sosyalizm" maskesi takan Brejnev ise aynı yöntemi, Üçüncü Dünyayı sözümona "ilerici" ve "gerici" kamplara ayırmak şeklinde uyguluyor. Özel olarak Afrika konusunda Yeni Çarlar şöyle diyorlar: "Afrika'nın kaderini dış etkenler tayin edecektir." Bunun iki nedeni vardır. Birinci olarak, Afrika "geri"dir. İkinci olarak, Afrika'da temel kutuplaşma "ilericilik ile gericilik arasındadır". Dolayısıyla "ilerici" güçler veya ülkeler, "gerici"leri ancak Sovyet "yardımı": Rusya'nın parası, teknolojisi, silahları ve siyasi etkinliği sayesinde altedebilirler. Başka bir deyişle, Afrika'daki gelişmelerde baş rolü sözümona "sosyalist sistemin gücü" oynayacaktır. Üçüncü Dünyanın emperyalizme karşı mücadelesi ise revizyonistlere göre, sadece Sovyetler Birliği'nin Amerika'ya karşı mücadelesinin bir yan unsuru meydana getirmektedir.

Bu safsatanın, Üçüncü Dünyanın bütünü ile emperyalistler ve sosyal-emperyalistler arasındaki çelişmeyi gözardı etmeyi ve Rusya'nın ezilen ülkeleri birbirine düşürerek gireşeceği askeri müdahaleleri meşrulaştırmayı amaçladığı açıktır. Nitekim bu emperyalist plânın Angola üzerinde denenmesi, üç kurtuluş örgütünün birbirine düşürülmesine, yüz bin Angola'lının katline ve bir milyon insanın da ülkeyi terketmesine yol açtı. En önemlisi, bağımsızlığına kavuşmak üzere olan bir ülke, bu sefer sosyal-emperyalizmin boyunduruğu altına girdi. Bu "zafer"den cesaret alan Moskova, bütün Güney Afrika'yı ele geçirmeye heveslendi. 1976 başlarında revizyonist yayın organları "Angola'dan kalkan özgürlük treninin hızla Ümit Burnuna doğru ilerlediğini" yazarlarken, Yeni Çarlar da çeşitli milletlerden oluşan bir "Afrika gücü" yaratmak için büyük çabalar harcıyorlardı. Kremlin, bu askerî gücün Zimbabve'yi ve Güney Afrika'nın diğer bölgelerini sözümona "kurtarmaya" girişerek, Rusya'yı daha fazla yıpratmaksızın yeni yeni Angola'lar yaratabileceğini düşünüyordu. Temel taktik hep aynıydı: Sözde "ilericiler" ile "gericiler" arasında çatışma çıkartmak ve "ilerici"lere askerî "yardım" teklif etmek. Tertibin bir diğer halkasını ise, Afrika Birliği Örgütünü tamamen yıkmak için Küba aracılığıyla sahneye konmak istenen "İlerici Afrika Ülkeleri Konferansı" sahtekârlığı oluşturuyordu.

Angola'dan Çıkan Ders Neler Kazandırdı?

Bu hesabı bozan şey, Afrika ülkeleri ve halklarının sosyal-emperyalizmin niteliği ve rolü konusunda hızla uyanmaları oldu. Bir yandan bütün Güney Afrika'da, mevcut çıkarlarını korumak isteyen ABD emperyalistleri ile saldırgan Sovyet revizyonistleri arasındaki rekabet iyice şiddetlenirken, öte yandan Afrika halkları da iki süper devletin eski sömürgecilik ve ırkçılıktan daha büyük bir tehdidi ifade ettiğini görmeye başladı: "Süper devletlerin işe karışmaları yüzünden, Güney Afrika'daki durum tehlikeli bir dönüm noktasına gelmiştir. İşler öylesine kötüleşmiştir ki, batılı süper devlet ile diğer süper devlet, bölgemizin bulanık sularında balık avlamaktadırlar." "Sovyetler Birliği, Afrika kıtasını sömürgeleştirmek hayali peşinde koşmaktadır." Çeşitli Afrika ülkeleri ve kurtuluş örgütlerinin 1976'dan itibaren geliştirdikleri bu tesbitler, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadelenin süper devlet hegemonyacılığına karşı mücadeleyle birleştirilmesi için atılan somut adımları da beraberinde getirdi. Bu adımlar, birliğin güçlendirilmesi ve Afrika'nın kendi gücüne dayanması noktasında yoğunlaşıyordu.

Sosyal-emperyalistlerin Angola'yı ele geçirdikten sonra ilk gözlerini diktikleri Zimbabve'yi ele alalım. Bu ülkedeki çeşitli kurtuluş örgütleri, Angola olaylarından önemli dersler çıkartan ZANU'nun insiyatifiyle, "kendi kendini kurtarmayı" ilke edinen Yurtsever Cephe'yi ve onun askerî kolu ZİPA'yı kurdular. Mozambik, Tanzanya, Zambiya ve Botsvana gibi ateş

Dünyanın iki ayrı ucunda

Üçüncü Dünya, boğazlar üzerindeki devlet egemenliğine sahip çıkıyor

Malaka Boğazında Seyrüsefer Güvenliği

Mart ayı içinde Malaysiya, Endonezya ve Singapur, Malaka Boğazında seyrüsefer güvenliğinin sağlanmasına ilişkin üçlü bir anlaşma imzaladılar. Üç ülke, ilkönce 1971'de yayınladıkları bir bildiri ile, tarihi bakımdan Malaysiya ve Endonezya'nın karasuları içinde kalan boğazın "uluslararasılaştırılması"na kesinlikle karşı çıkmışlardı. Şimdiki seyrüsefer güvenliği anlaşması, üç ülkenin egemenlik hakları ve bütün gemilerin "zararsız geçiş" ilkesine uyması için altı yıldır sürdürdükleri mücadelenin yeni bir aşamasını oluşturmaktadır.

Süper devletlerin sahip çıktığı emperyalist deniz yasasına ağır bir darbe indiren bu anlaşma, özellikle Sovyetler Birliği için önemli bir yenilgiyi ifade etmektedir. Bilindiği gibi Pasifik Filosu ile ona bağlı olarak kurduğu Hint Okyanusu Filotillası arasındaki bağlantıyı Malaka Boğazından sağlayan Rusya, boğazın "uluslararasılaştırılması"nın ve "engelsiz geçiş" hakkının tanınmasının baş savunucusu olmuştur. "Engelsiz geçiş" denilen rejim, savaş gemilerinin boğaza diledikleri gibi girebilmelerini, denizaltıların boğazı gecele-yin ve sualtından geçebilmelerini, savaş uçaklarının ise boğaz üzerinde serbestçe uçabilmelerini kapsamaktadır. Sosyal-emperyalistlerin bu hegemonyacı rejimi Malaysiya, Endonezya ve Singapur'a zorla kabul ettirmek için geçmişte giriştikleri tertiplerin arasında, Rus savaş gemilerinin boğaz kurallarını tekrar tekrar ihlal etmeleri, hattâ bir seferinde bir kruvazör ile bir güdümlü füze destroyerinin boğazı tamamen izinsiz olarak geçmeleri bile yer almıştır.

Panama Halkı Kararlı

Amerika'nın Panama Kanalını ne zaman Panama'nın egemenliğine bırakacağı konusunda 13 yıldır sürüp giden görüşmelerin yeniden çıkmaza girmesi karşısında, Panama halkının öfkesi artmaktadır. Panama Genelkurmayından Yarbay Paredes, 26 Mart 1977 günü bir öğrenci topluluğu önünde yaptığı konuşmada, "ABD görüşmeleri ciddiyetle sürdürmeye karar vermediği takdirde" Kanal bölgesinde silahlı çatışmaların çıkabileceğini söylemiştir. Panama öğrencilerinin Kanal'ı ele geçirmek için yürüdükleri ve ABD askerlerinin açtığı ateş sonucu 22 Panama'lının öldüğü 9 Ocak 1964 olaylarını hatırlatan Yarbay Paredes, "Amerikalılar tekrar kan döküldüğünü görmek istiyorlarsa, kan dökülecektir de. Ama bu sefer askerler öğrencilerin önünde yürüyecektir." demiştir.

Afrika'dır

Brejnev revizyonisti: "Zaire'de olan bir iç savaştır."

hattı ülkelerinin önderleri ise, tekrar tekrar şunu belirttiler:"Afrika'yı kurtarmak, Afrika'nın işidir. Biz, yabancı ülkelerdeki 'dostlarımızın' gelip bizim adımıza Afrika'yı kurtarmalarını istemiyoruz." "Zimbabve kurtuluş hareketleri, kendi kendilerini kurtarmak istiyorlar, yoksa başkaları tarafından 'kurtarılmayı' değil." 1976 yılı içinde birçok toplantı yapan bu ülkeler, Sovyetler Birliği'nin ağırlığını ZAPU'dan yana koyarak Zimbabve halkını bölmek istemesine karşılık, Yurtsever Cephe'nin bir bütün olarak desteklenmesi etrafında birlik sağladılar. Öte yandan diğer birçok Afrika ülkesi de "Rus emperyalizminin Afrika'yı ortadan ikiye bölme çabası"nı mahkûm ettiler ve 1976 Temmuz'unda yapılan 13 üncü ABÖ Zirvesi, "bölünmeyeceğiz" kararını aldı. ABÖ Kurtuluş Komitesi ise, çeşitli ülkelerden gelen askerî malzemeyi kendi denetimine alıp kurtuluş örgütlerine tek elden ileterek,süper devletlerin şu veya bu örgüte kanca atma olanaklarını azaltmayı üstlendi. ZANU'nun deyişiyle bütün bu tedbirler, "süper devletlerin oyunlarına set çeken sağlam bir güç" oluşturdu. Gerçekten de 1976 ortalarından itibaren, bu bölgede ezilen ülkeler ve halklar için mükemmel bir durum doğdu. Son olarak, Sovyetler'in önce gizlice baltaladıkları, sonra da açıkça kötüledikleri Arap-Afrika Zirvesi, Üçüncü Dünyanın sömürgeciliğe, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı mücadele bayraklarını daha da yükseltti. Bütün bu olgular, Afrika'nın güneyindeki milli kurtuluş mücadelelerinin başarılı bir şekilde gelişmesinin anahtarının, süper devletlerin işe karışma girişimlerinin boşa çıkartılması olduğunu ortaya koymaktadır.

Kafalarını Tekrar Vurdukları Taş: Afrika'nın Birlik ve Dayanışması

İşte şimdi Sovyet sosyal-emperyalizmi, kendi sızma ve yayılmasının önündeki bu engelleri kırmak için yeni maceralar peşinde koşmaktadır. Tanzanya Devlet Başkanı Nyerere'nin geçen yılın sonlarında "biz kendi kendimizi kurtarmak üzereyiz" diye özetlediği zaferlerden telaşlanan Yeni Çarlar, olayların dışında kalmamak için Podgorni'yi "yardım" vaadleriyle ve 150 kişilik bir heyetle Afrika'ya koşturmuştur. Bu ziyaretin Moskova'nın istediği sonucu vermesi için de, 1976 başından beri kullanılması tasarlanan bir silahın nihayet denenmesi uygun görülmüştür. Daha önce Afrika'nın uyanıklığı yüzünden patlatılamayan, ancak zaman geçtikçe hiç işlememesi tehlikesi beliren bu silahın adı, "Afrikalıların Afrikalılara kırdırtılacağı yeni bir savaş"tır. Uzun zamandır Angola'da besleyip yetiştirdikleri Katanga Jandarmaları'nın fitilini tutuşturanlar, Zaire'nin güneyindeki patlamanın Afrika Birliği duvarında büyük bir gedik açacağını; Zimbabve üzerinde kurulan dayanışmanın dağılacağını; barut dumanından göz gözü görmezken "iç isyan" masalına inanan sözde "ilerici"lerin derhal Rusya'yı yardıma çağıracaklarını; kendilerinin de ustaca kangrenleştirilen yeni yaranın üstüne, bütün o iğrenç uzman ve danışmanları, yüksek faizli kredileri ve pahalı silah satışlarıyla birlikte üşüşmek fırsatını bulacaklarını sanmışlardır. Zaire'yi ve Mobutu'yu neredeyse Afrika'nın en büyük belâsı olarak göstermeyi çoktandır adet edinmiş olan bir revizyonist yazar, Şaba eyaletinde tezgâhlanan gerçek senaryonun bu olduğunu, Castro ve Podgorni'nin "anlamlı" Afrika ziyaretlerinin "yakın bir gelecekte kıtanın bu bölgesinde önemli askerî gelişmelerin beklenebileceğini gösterdiğini" söyleyerek açığa vurmaktadır.

Oysa bugüne kadarki gelişmeler, hiç de revizyonistlerin umduğu gibi olmamıştır. Herşeyden önce Zaire halkı, ülkesinin bağımsızlık ve egemenliğini savunmaya kararlı olduğunu, çeşitli eylemleriyle kanıtlamaktadır. Şaba eyaletinin merkezi Lubumbaşi'de 22 Mart günü yapılan bir mitingte, "istilâcılara karşı nihai zafer için Zaire Silahlı Kuvvetlerinin etrafında birleşelim" ve "zafer halkın olacaktır" gibi pankartlar taşıyan 100.000'i aşkın insan, saldırganları protesto etmiştir. 28 Mart'ta Brüsel'deki Sovyet elçiliğinin önünde toplanan 100 kadar Zaire'li öğrenci, "Afrika Afrikalılarındır" ve Moskova Zaire'yi boğuyor" gibi sloganlarla sosyal-emperyalistleri kınamışlardır. 3 Nisan günü Kinşasa'daki 45.000 kişilik stadyumu tıklım tıklım dolduran halk "Kahrolsun Sovyet - Küba sosyal-emperyalizminin köpekleri" diye haykırmıştır. İkinci olarak Podgorni, Tanzanya, Zambiya ve Mozambik'ten yeni bir köprübaşı elde edemeden ayrılmıştır. Mozambik'in başkenti Maputa'da yapılan bir mitingte halkın Sovyet Cumhurbaşkanına oldukça soğuk davrandığı dikkati çekmiştir.

ZANU Podgorni ile görüşmediği gibi. kendisinin Lusaka'da bulunduğu sırada Sovyetleri eleştiren bir açıklama yapmıştır. Tanzanya'da 24 Mart'ta bir konuşma yapan Nyerere ise, herşeyi "yardımla" satın alabileceğini sanan Kremlin elebaşısını şu sözlerle uyarmıştır: "Tanzanya'nın başka ülkelerle dostluğu, bize verdikleri yardıma değil, sadece ve sadece aramızda varolan karşılıklı saygının derecesine bağlıdır." Nyerere'nin, ülkesinin Çin ile olan çok iyi ilişkilerinden övgüyle sözetmek gereğini de duyduğu bu konuşmadan sonra, Podgorni ve Nyerere'nin peşpeşe yapacakları basın toplantıları iptal edilmiş ve hiçbir açıklama yapılmamıştır. Bu tutumlar, Moskova'nın olanca ağırlığıyla yüklenmesine karşın, ateş hattı ülkelerinin uyanıklıklarını koruduklarına işaret etmektedir.

Nihayet Üçüncü Dünyanın Zaire'ye desteği, revizyonistleri korkutan boyutlara ulaşmaktadır. ABÖ'nün bu yılki başkanı ve Mauritius Başbakanı Rangulam, "Zaire'ye kurbanı olduğu saldırı karşısında tam destek" belirtmiş ve bu "sorumsuz eylemi" "kayıtsız şartsız" mahkûm etmiştir. Fas, Mısır, Sudan ve Nijerya, "toprak bütünlüğüne yönelen tehditlere karşı" Zaire'ye asker ve malzeme yardımı yapmaya başlamışlardır. Uganda Devlet Başkanı İdi Amin uçakla malzeme gönderdiğini bildirmiş, Tunus ve Çad Cumhurbaşkanları da Mobutu'ya, ücretli askerlerin saldırısını kınayan mesajlar yollamışlardır. Son olarak ABÖ Genel Sekreteri Eteki Mboumova, Kamerun Basın Ajansına verdiği bir demeçte, Afrika'nın büyük devletler arasındaki hegemonya mücadelesinin alanı haline geldiğini, bu nedenle bloksuzluğa sıkı sıkıya sarılmak ve bu hegemonya çatışmasının Afrika ailesinin içine sızmasını önlemek gerektiğini savunmuştur. Üçüncü Dünyayı parçalamak amacıyla paralı askerlerini Zaire'ye saldırtanlar, hakettikleri cevabı yine Üçüncü Dünyadan ve özellikle göz diktikleri Afrika'dan almaktadırlar.

Yıllardır dünya halklarının gerçek anti-emperyalist mücadelelerini arkadan hançerlemiş olanların, şimdi sözümona "Zaire gericiliğine" karşı aslan kesilerek Afrika'yı yolundan saptırabileceklerini sanmaları, ham hayaldir! Bu tertip, Üçüncü Dünyanın en büyük düşmanlarının Moskova'daki Yeni Çarlar olduğunu göstermekten başka bir işe yaramayacaktır. Angola olayı, Afrika'nın yarısının sosyal-emperyalizme karşı uyanmasına yol açtı. İhtirasları güçlerini çok aşan Yeni Çarlar saldırganlıklarını artırdıkça, önümüzdeki yıllarda bütün Afrika'nın aynı uyanışı yaşadığını göreceğiz.

KATANGA JANDARMALARININ «ŞANLI» MAZİSİ

Revizyonistler Zaire'ye yöneltilen sosyal-emperyalist saldırıya "halk kurtuluş savaşı", Katanga jandarmalarına ise "halk kurtuluş savaşçıları" adını vermektedirler. Kimdir bu "halk kurtuluş savaşçıları"? Nereden gelip, nereye gidiyorlar? Katanga'daki "Union Miniere" adlı Belçika maden tekelinin özel milisi olarak oluşturulan, bu kuvvetler, o zamanlar Moskova'nın "alçak ayrılıkçılar kliğinin başı" dediği Çombe'nin emrinde anti-emperyalist Lumumba hükümetine karşı savaştılar. Lumumba dahil binlerce insanın kanına girdiler. Daha sonra Mobutu tarafından Zaire'den kovulan Katanga jandarmaları, soluğu Angola'daki Portekiz sömürgecilerinin safında aldılar. Uzun süre orada, Angola kurtuluş örgütlerine karşı savaştılar.

Angola'nın Portekiz sömürgecilerinden kurtarılmasından sonra Katanga jandarmaları şimdi Angola'da iktidarda olan MPLA'ya bağlandı. MPLA hayati önem taşıyan elmas madenleri bölgesini Katanga jandarmalarını kullanarak elinde tuttu.

Katanga jandarmaları 1975 ortalarından itibaren Angola'ya giren Sovyet-Küba istila kuvvetlerinin emrine girdiler. Gene bunlar, birkaç ay önce Küba ve MPLA kuvvetlerinin Angola'nın güneyinde UNİTA gerillalarına karşı giriştikleri harekatlarda aktif bir rol oynadılar. 14 yıldır sözümona "Kongo'nun kurtuluşu" davasını akıllarına getirmeden emperyalistlere ve gericilere para karşılığı hizmet eden bu jandarmalar, şimdi yüzlerce kilometre kuzeyde ansızın ortaya çıkmaktadırlar. Görüldüğü gibi bu paralı askerlerden oluşan kuvvet, tam da Rus emperyalistlerine yakışan "halk kurtuluş savaşçılarıdır".

Moskova Arap-Afrika Zirvesine niçin saldırıyor?

Sosyal-emperyalistler, Üçüncü Dünya ülkelerinin iktisadî dayanışmasına niçin karşıdırlar? Çünkü onlar yoksul ülkeleri karşılarında yapayalnız ve sırf kendilerine "muhtaç" görmek istiyorlar. "Üçüncü Dünyanın Sovyetler Birliği olmadan ayakta duramıyacağı" yolundaki revizyonist teoriyi çürüten her gelişme ise, Sovyet yöneticilerini telaştan ne dediklerini bilmez bir hale getiriyor.

İşte bir örnek: Birinci Arap-Afrika Zirvesi'nin 9 Mart'ta başarıyla sona ermesi, Üçüncü Dünyada sevinçle karşılandı. Sovyet TASS ajansı ise aynı tarihte yayınladığı bir yorumda, Körfez bölgesinin petrol üreten Arap ülkelerine "gericiler" ve "grev-kırıcılar" diye saldırdı. TASS, Arap ülkelerinin Afrika'ya yapmayı kararlaştırdıkları malî yardımı da "emperyalizmin Truva atı" olarak niteledi.

Yeni Çarların geçmişte Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü'nün (OPEC) mücedelesini baltalamak için, petrol zamlarının en fazla Üçüncü Dünya ülkelerine, Afrika'ya, vb. zarar verdiğini iddia ettikleri hatırlardadır. Şimdi ise Yeni Çarlar, Afrika'nın güneyinde sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı verilen mücadeleyi desteklemek için yapılan bir yardımı, doludizgin kötülemeye girişiyorlar. Daha da ilginç olanı, TASS'ın aynı yorumda hem Afrika ülkelerinin yardım talebinden "Arap ülkelerine karşı bir çeşit baskı", hem de Arap ülkelerinin bu teklifi kabul ederek yardım kararı almalarından "Afrika ülkelerine baskı yapma yolunda gizli bir girişim" olarak söz etmesidir!

Baskı ve tahakküm dışında uluslararası bir ilişkinin varlığını düşünemeyen Rusya'nın, kendi "yardım"larını da bu amaçla verdiği açıkça ortadadır.

Kurtuluşun üçüncü yılında Kamboçya halkına yeni zaferler dileriz

Dün, Amerikan emperyalistleriyle uzlaşmasını önerenlere karşı Kamboçya halkının sesi, "milli bağımsızlık hiç kimseyle pazarlık konusu yapılamaz" diye yükseliyordu, bugün ise "her türlü yabancı devlet koruyuculuğunu reddediyoruz" diye yükseliyor.

İki süper devletin Kamboçya'ya düşman kesilmesinin, "Üçüncü Dünya ülkeleri tek başlarına ne yapabilirler," "sosyalizm ulusal sınırları çoktan aşmıştır" diye çığlıklar atan revizyonistlerin Kamboçya'yı bu denli karalamaya çalışmasının şaşılacak bir yanı yoktur. Ama bu yaygaraları şöyle cevaplıyor Kamboçya halkı: "Bizim ulusumuza ve halkımıza gelince, ülkemiz küçük, nüfusumuz azdır ama ulusumuz ve halkımız, bağımsızlığına, tarafsızlığına ve barışa düşkündür. Korunacak ve savunulacak bir onuru vardır."

17 Nisan, yiğit Kamboçya halkının Amerikan emperyalizmine ve onun uşaklarına karşı kazandığı şanlı zaferin yıldönümüdür. Tarihi bir gün olan 17 Nisan 1975'de, Güneydoğu Asya'da bağımsız, egemen, bloksuz, barışçı ve Üçüncü Dünyaya mensup bir demokratik Kamboçya kesin olarak kuruldu.

Kamboçya halkı silaha sarılan ve yenmeye azmeden halkların büyük mucizeler yaratabileceğini gösterdi. Emperyalistlerin durmadan reklamını yaptıkları ileri teknikleri, tankları, topları ve nükleer silahları Hindiçini halklarının fedakarlığı ve azmi karşısında eridi.

Belirleyici olanın her şeyden önce kendi gücü olduğuna güvenen Kamboçya halkı, her zaman ve her alanda bütün çabalarını bağımsızlığını güçlendirmek ve geliştirmek için yoğunlaştırdı.

Bu sayededir ki Kamboçya halkı, Amerikan emperyalistlerini Kamboçya'dan söküp atarken bir başka süper devletin Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkeye sızmasına set çekmeyi başarabilmiştir.

Kamboçya Devlet Konseyi Başkanı Kiyö Samfan'ın sözleriyle, Kamboçya devrimi başından beri "bağımsızlık, egemenlik, kendi gücüne güven ve kendi kaderine hükmetmek" çizgisine sıkı sıkıya bağlı kalmıştır. Bugün de Kamboçya'nın emekçi halkı özgür bir ülkeyi yeniden kurarken ve sosyalizmi inşa ederken aynı çizgiyi titizlikle sürdürmektedir.

Kurtuluştan sonra da Kamboçya'nın emekçi halkı ve Kamboçya'nın devrimci hükümeti, Amerikan emperyalizminin yol açtığı sayısız yıkıntının ve sayısız sorunun üstesinden geldi. Toplam nüfusu 8 milyon olan Kamboçya'nın 800 bin evladı savaşta ölmüş; 240 bin Kamboçyalı ise yaralanmıştı. Gene savaş sırasında büyük baş hayvanlardan yüzbinlercesi yok edilmiş, sayısız fabrika, pirinç tarlaları, ekim alanları ve köyler emperyalistler tarafından yıkılmış ve yakılmıştı.

Fakat Kamboçya halkı devrimci iktidarın önderliğinde bütün bu güçlükleri çok kısa bir süre içinde aşmasını bildi. Savaştan dört ay sonra, tüm Kamboçya toprakları iyi bir hasat vadeden pirinç ve diğer ürün tarlaları ile kaplı dev bir alan haline geldi. Fabrikalar teker teker harekete geçirildi. Limanlar ve diğer ulaşım yolları yeniden trafiğe açıldı. Hastaneler ve eğitim kurumları teker teker yeniden insanlarla dolmaya başladı.

Kamboçya'nın kurtuluşunun Birinci Yıldönümü dolayısı ile geçen yıl, Demokratik Kamboçya Hükümeti Haberleşme ve Propaganda Bakanlığı yayınladığı bildiride şöyle diyordu: "Bugün aynı zamanda, hem Kamboçya'daki sömürgeci ve yeni sömürgeci rejimin yıkılışının ve hem de birlik içinde toprak bütünlüğüne sahip, bağımsız, birleşik, barışçı, tarafsız, bloksuz ve egemen bir Kamboçya'yı gerçek mutluluğun, eşitliğin, adaletin ve demokrasinin hüküm sürdüğü, ne zengin ne de yoksulun, ne sömüren sınıfın ne de sömürülen sınıfın olmadığı bir toplumu inşa eden işçilerin, köylülerin kurtuluşunun da birinci yıldönümüdür."

Demokratik Kamboçya'nın dış siyasetinin temelini oluşturan tutum, bağımsızlık, tarafsızlık ve bloksuzluk siyasetine her zaman bağlı kalmaktır. Kamboçya'nın dış siyasetinin sürekli çizgisi, Kamboçya'nın geçmişte olduğu gibi bugün de bir Üçüncü Dünya ülkesi olarak bloksuzluk hareketinin bir üyesi olmasıdır. Bu, en saldırgan güçlere eski ve yeni sömürgecilere, emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere karşı her zaman ezilenlerin ve saldırıya uğrayanların yanında saf tutan aktif bloksuzluk siyasetidir.

Kamboçya Devlet Konseyi Başkanı
KİYÖ SAMFAN

Kamboçya, Üçüncü Dünya ülkelerinin arasında birlik ve dayanışmanın güçlenmesi için en ön safta mücadele etmektedir. Demokratik Kamboçya'nın bloksuzluk siyaseti, özellikle süper devletlerin hegemonya çabalarının yoğunlaştığı bir dönemde büyük bir önem taşımaktadır.

Kamboçya Devlet Başkanı Kiyö Samfan, 1976 Kolombo Bloksuzlar Zirvesinde yaptığı konuşmada, "Güney Doğu Asya ülkeleri büyük bir kararlılıkla askeri ittifakların parçalanması ve bütün yabancı askeri üslerin bertaraf edilmesi için mücadele etmelidir" diyor ve şöyle devam ediyordu:

"Güney Doğu Asya'nın gerçek bağımsızlık, gerçek tarafsızlık ve gerçek bir barış bölgesi olmasını arzu ediyoruz. Bu şu demektir: Bugün de, gelecekte de Güney Doğu Asya bölgesi her ülkenin gerçekten bağımsız ve gerçekten tarafsız olduğu, ne kendi toprakları üzerinde ne de egemenliği altındaki denizlerde yabancı askeri üssün olmadığı ve her ülkenin kendi kaderini kendi tayin etme hakkına sahip olduğu bir bölge olmalıdır. Yani, bugün ve yarın, hangi şekilde olursa olsun hiç bir yabancı karışma ve müdahalenin olmadığı bir bölge olmalıdır."

Demokratik Kamboçya'nın başbakan yardımcısı Yeng Sari Birleşmiş Milletlerin geçen yılki Genel Kurulunda yaptığı konuşmada Üçüncü Dünyanın ayağa kalkışını candan selamlarken milli bağımsızlık ülküsünün eninde sonunda zafer kazanacağını önemle vurgulamıştı.

Yeng Sari Kamboçya'nın dış siyasetinin temel ilkesi olan Bloksuzluk hareketini savunurken, süper devletlerin tahakküm emellerine de kesinlikle karşı çıkmaktadır. Yeng Sari şöyle diyor:

"Bloklar siyasetini kararlılıkla reddeden ve yeni bağımsızlığını kazanan devletlerin pahalıya kazandıkları özgürlük ve bağımsızlıkların zengin büyük devletlerin emellerine, hırslarına ve yayılmacı niyetlerine karşı savunmak ve sağlamlaştırmak gibi acil bir zorunluluktan doğan bloksuzluk hareketi Kolombo'daki Beşinci Zirve Konferansında hayatiyetini ve canlılığını yeniden göstermiştir. Bu hareket Üçüncü Dünyanın bütün diğer güçleriyle ve dünyada barış ve adaleti savunan diğer güçlerle birlikte eşsiz bir güce ve genişliğe sahiptir ve tamamen değişiklik içinde bulunan dünyanın yapısını temelden sarsmaktadır."

Kamboçya Devlet Başkanı Kiyö Samfan ise emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin bloksuzluk hareketini bölme ve parçalama çabalarına karşı Üçüncü Dünya ülkelerini şu sözlerle uyarmaktadır:

"Hareketimiz, zengin büyük devletlerin emellerinin hırslarının ve yayılmacılığının teşkil ettiği tehlikenin de bilincinde olmalıdır. Bu büyük devletler, bloksuzluk hareketini bölmek ve büyük ailemizin her bir üyesinin üzerine çullanmak amacıyla, çirkin entrikalarla ve ellerindeki bütün imkanlarla hareketimize müdahale etmeye çalışmaktadırlar. ... Bloksuzluğun kutsal ilkeleri bloksuz ülkeler hareketi içinde dayanışmanın güçlendirilmesi için güvenilir bir teminattır. Bu ilkeler, aynı şekilde, millet ve halklarımızın muzaffer kurtuluşu için, bağımsızlığımıza, egemenliğimize ve toprak bütünlüğümüze yönelen bütün müdahale ve saldırı manevralarına karşı da güvenilir teminatlardır."

Emperyalistler kurtuluşundan sonra da Demokratik Kamboçya'ya türlü yollardan saldırmaya, çamur atmaya devam etmişlerdir ve hâlâ da etmektedirler; CİA, Kamboçya'da yüzbinlerce kişinin katledildiği şeklinde haberler yayarak devrimci Kamboçya'yı dünya halklarının gözünde küçük düşürmeye yeltenmiştir. Fakat emperyalistlerin yalanları kısa zamanda ortaya çıkmıştır.

Bugün kurtuluşun 2'nci yıldönümünde ülkesinde sosyalizmi inşa eden Kamboçya halkını en sıcak duygularla selamlıyoruz.

Bağımsızlık pirinci

Pirinç ve diğer tahılların üretimini geliştirmede kendi güçlerine dayanan Kamboçya halkı, 1976 yılının yağışlı mevsiminde çok iyi bir mahsul elde etmeyi başarmıştır. "Halkın hayatını iyileştirmek, ülkeyi savunmak ve inşa etmek için pirinç üretimini arttırmaya çalışalım" sloganını uygulayan bütün halk, toprak ıslahı, tarla açılması ve sulama tesislerinin yapımı çalışmalarına canla başla katılmıştır. Bu çabaların sonucu, ABD saldırganlığının geride bıraktığı büyük güçlükler altedilerek daha şimdiden ekili alanların üçte birinin düzenli olarak sulanması başarılmıştır.
Geçen yıl içinde erken pirinç, orta pirinç ve geç pirinç ekilen alanlar büyük ölçüde artmıştır. Birçok tarım kooperatifi, daha erken olgunlaşan ve daha yüksek verim (bir mevsimde hektar başına dört tondan fazla) veren yeni bir pirinç türünü yetiştirmeyi başarmışlardır.